

חמשה חומשי תורה

שנים
מקרא
ואחד
תרגום

תורה מאירה

ערוך ומבואר בשיטה ייחודית וקלה

התרגום הינו מתוך החומש המדויק "ירושת ישראל"

בעריכת הרב רונן חזיזה
עידוק צפת

בראשית
שמות

יוצא לאור ע"י

"מוצרי איכות לנשמה בע"מ"

ת.ד. 1385 צפת

כל הזכויות שמורות

להזמנות ולכל ענייני הספר

ניתן לפנות:

0722-170-180

5dakot.net + 6821053@gmail.com

עיצוב כריכה ושערים:

BRN דימון | עיצוב ותדמית

לדווי ידוע, כי ברזומש זה הושקעה יגיעה גדולה ודמים מרובים, תרתי משמע, כדי שהספר יצא בכלילת יופי, נקי ומנופרה מכל שגיאה ומעות. לכן ע"פ תורה ולהבדיל ע"פ החוק הבינלאומי, אנו אוסרים בכל תוקף כל אופן של הדפסה, צלום והעתקה בלי רשות מפורשת בכתב של המערכת.

הקדמה

שחובה לקרא!

- ההלכה - תיב אדם לקרא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום.
- המטרה - להבין את הפרשה ולדעת את התורה.
- ההבטחה - זוכים לאריכות ימים ושנים.
- המציאות - רבים לא מצליחים לקיים מצוה זו, ומי שמקיים - מרגיש קשי.
- שאלה - עד מתי זה יהיה כך?

תשובה:

עד שיצא הספר

"שנים מקרא ואחד תרגום המבאר"

מה מיוחד בספר?

- א. הפסוקים כתובים בכתב גדול, ומשלים בהסברים (מקצרים) מהחמש "תורה מאירה".
- ב. בתחלת כל נושא יש 'בותרת' הממקדת את הקורא בהבנת הענין.
- ג. התרגום הנו מהחמש המדיק "ירשת ישראל", והוא מנקה מטעויות ושבושים שנפלו בו במשך הדורות.
- ד. התרגום פתוב בכתב גדול ונח לקריאה, ומשלב בכותרות בתחלת כל נושא.

יהודי יקר!

קרא את הפרשה מתחלטה ועד סופה פעמים

ואז קרא את התרגום

ותרגיש מעין עולם הפא!

גב. נתן לקרא פרשה ותרגום ברצף, ובשבת לקרא עם התנן שוב את הפרשה בלחש גמור.
ולפי האר"י קוראים כל פסוק פעמים ואז תרגום.

דברי ברכה

הובאו לפני גליונות ספר "שנים מקרא ואחד תרגום" המבואר, שערך הרב היקר והנעלה, עמו עוז ותושיה, משנתו ערוכה וברורה, יראתו קודמת לחכמתו, מזכה הרבים, שמו מפארים, הרה"ג רבי רונן חזיזה שליט"א, מהעיר צפת ת"ו.

אכן דבר נאה ויאה עשה המחבר, לזיכוי הרבים הקוראים שנים מקרא ואחד תרגום, וערך המקרא והתרגום מוגה ומדוייק ומנוקד וטעמי המקרא כדבעי, והוסיף ביאור קצר בצורה קלה ונעימה, והכל עשה בכהירות בסדר נאה ונכון, בטוב טעם ודעת, דבר דבור על אופניו, תפוחי זהב במשכיות כסף, ויהיה לתועלת הרבים, ולפעלא טבא אמינא, איישר חיליה לאורייתא.

והנה נשאלתי ממתי אפשר להתחיל לקרוא שנים מקרא ואחד תרגום, האם מיום ראשון או מזמן מנחה של שבת אחר שהתחילו לקרוא בפרשה השניה.

כבר ביארנו בילקוט יוסף שבת כרך א' חלק רביעי (סי' תרס"ט סעיף כ"ט) שמי ששעתו דחוקה לו יכול לקרוא שמו"ת החל מיום ראשון וכמ"ש מרן הש"ע, הלשון שכתבנו הוא לשון מרן מיום ראשון ואילך חשוב עם הציבור, ועיין במשנה ברורה שכתב כיון שמתחילין במנחתא דשבתא לקרות פרשת השבוע הבא, נחשב שוב הקורא קורא עם הציבור, וא"כ מ"ש המחבר מיום ראשון ואילך לאו דוקא הוא. אך עיין בכף החיים (אות כ"ד) שדעת המרדכי דאף משעה שהתחילו לקרות הפרשה במנחה בשבת, וכ"ה בהגמ"י פי"ג בתפלה, ובכלבו כתב דלא יצא אז מאחר שקראו אותו היום פרשה שעברה, ועל כן לכתחלה לא יכנס למחלוקת ויקרא אותה מיום ראשון, ובשעת הדחק יכול לקרוא שמו"ת אחר תפלת מנחה של שבת. ובספר שבילי אמונה להר"מ אלדבי נכד הרא"ש (נתיב י"ז) הובא בספר ביכורי חיים משמע שהדבר תלוי במה שהאדם עצמו יתפלל מנחה, וכן משמע בעץ חיים לר' יעקב חזן מלונדרץ, וכ"כ הגר"א נבנצל בספר מציון תצא תורה שאין לקרוא מזמן מנחה גדולה אם הוא לא התפלל, וכ"כ הגר"ש דבליצקי.

ועוד נשאלתי האם אפשר להקל לקרוא שמו"ת בלילה. והנה אין בזה שום איסור ע"פ הדין, וזה רק ענין של זהירות על פי הקבלה, ולכן צריך ליזהר שלא לומר כן בלשון איסור "שאסור לומר מקרא ותהילים בלילה", שיש לנקוט משנה זהירות שלא לשקר בדין אחד מדיני התורה הק'.

וכן בענייני מנהגים של חומרות, חובה לדעת בכל נושא, מה הדין, ומה החומרא בתורת מנהג בעלמא, וכמ"ש רבינו הרמב"ם בתשובה (סימן שכ) לגבי מנהג שנהגו מאות שנים מימות הגאונים בהרחקה בדיני טהרה, וקם הרמב"ם וביטל להם המנהג, והנהיג אותם לקולא, ולעזו על הרמב"ם איך התיר מנהג שנהגו בו ע"פ הגאונים. וביאר להם הרמב"ם בזה הלשון, "אם מנהגכם שנשמרין שלא תגע הנדה בסף, ולא תדרוך וכו', זו מינות גמורה וכו', ואמרנו לה וכו' שיכולים להחמיר, ומי שרוצה להתיר יתיר, ומי שימאס הדבר מפני זוהמא או מפני תוספת סייג כדי להתרחק מן האיסור יש לו לעשות. אבל אם הוא סובר איסור במאכל או במשתה

Yitzhak Yosef

The Rishon Lezion Chief Rabbi of Israel

יצחק יוסף

הראשון לציון הרב הראשי לישראל

שתגע בו הנדה ונתרחק ממנו מפני האיסור, אדם זה יצא מכלל הרבנים, וכפר בתורה שבעל פה. זהו מה שנתפרסם מהוראותינו, וזה כולו אמת מבואר, ולא יחלוק על דבר ממנו אלא או סכל או מי שאינו מדקדק בתורה. ע"כ.

וכ"כ מהר"ם אלשקר (סימן מב) גבי מסירת בהמה לרועה גוי קודם השבת שהדבר מותר, וז"ל "מיהו אם נהגו בארצכם איסור בדבר על צד החומרא והפרישות אסור להתיר להם, אבל אם היו טועין בדין שהיו חושבין שהדבר המותר אסור והיו נוהגין בו איסור מתירין להם ומודיעין אותן שהיו טועין והדבר שחשבו בו שהוא אסור אינו אלא מותר כמו שפשוט בירושלמי, וכמו שכתב הרמב"ם ז"ל בתשובה, וכן כתבו כל המחברים ז"ל, וכן כתב הר"ר אסמעאל ז"ל. נמצא עכשיו שכל דבר שטעו באיסור והוא מותר מעיקרו, אסור לו לאדם להניחם בטעותם לפי שנמצא מוסיפין על התורה ופירושה ומצוה לכופן ולהוציא מלבם שאין זה הדבר אסור מעיקרו". והובא ג"כ בשו"ת פעולת צדיק (ח"ב סימן עו) והר"א אסמאעיל כתב שכל דבר שטעו באיסור והוא מותר מעיקרו שאסור לו להניחם בטעותם לפי שנמצא מוסיפין על התורה ופירושה ומצוה לכופן ולהוציא מלבן שאין זה הדבר אסור מעיקרו עכ"ל. וכ"כ רמב"ם (פ"א מאסורי ביאה). עכ"ד.

ולענ"ד, דאפשר לקרוא תנ"ך עם פירוש רש"י וכדומה, כלילה, בין ביחיד בין בצבור, ולקרוא תהלים כלילה לאחר חצות הלילה, אפשר לכתחלה אפילו כלילות החול, וכל שכן כשקורא לצורך חולה או מקשה לילד, ובלילי שבתות וימים טובים מותר לקרוא בקרא כל הלילה.

ואדם שאינו יודע ללמוד אלא מקרא, תנ"ך, יכול לכתחלה לקרות מקרא כלילה, כדי שלא יתבטל מדברי תורה. וראה בשו"ת יביע אומר (חלק ו סימן ל), שיש להקל לאחר חצות, וכ"ש לצורך חולה או יולדת. וע"ע בבן איש חי (פר' פקודי אות ז'), ובכף החיים (סימן רלו אות ט).

והחיד"א בס' פתח עינים (ברכות ג:) כתב, ששמע מאדם גדול ומקובל דאפשר שגם לאזהרת רבינו האר"י ז"ל על המקרא כלילה, אין התהלים בכלל. ותו, כי לא נאמרו כל השיעורים הללו אלא ליודעים, ולא למי שאינו יודע כי אם קרוא מקרא. [ובשו"ת רב פעלים (ח"ב סי' ב) כתב, שהואיל והרש"ש עצמו אין ולא ורפיא בידיה, ולא פסיקא ליה מילתא אם תהלים בכלל אזהרת האר"י ז"ל, לכן אנו נוהרים שלא לקרות תהלים קודם עלות השחר, מיהו אם אנו רואים אנשים שקוראים תהלים באשמורת אין אנו מוחים בידם, ורק הבא לשאול אנו אומרים לו שלא יקרא תהלים אלא תורה שבעל פה, דשב ואל תעשה עדיף].

ומהר"י ניניו בספר אמת ליעקב (דף קז) כתב, שאף שהחיד"א כתב שהוא ירא מלקרוא תהלים, מ"מ כבר נתפשט המנהג בכל המקומות לקרוא תהלים כלילה אחר חצות, ואפי' בקהלתנו שאנו נוהגים בכל כמנהגי האר"י ז"ל, אנו קוראים תהלים בכל הלילות לרפואת החולים ולמנוחת הנפטרים.

והיכא שאשתו כרעה ללדת קודם חצות לילה, ואינו יכול ללמוד לרפואתה, יש להקל לקרוא תהלים קודם חצות. וכמו שביארנו בילקוט יוסף אבלות (מהדורא קמא, סימן א' סעיף ט'). ע"ש.

Yitzchak Yosef

The Rishon Lezion Chief Rabbi of Israel

יצחק יוסף

הראשון לציון הרב הראשי לישראל

והן אמת שהעירו על דברינו ממה שנתבאר בשו"ת יביע אומר חלק ו' הנ"ל, שדוקא אחר חצות מותר לקרוא תהלים, אבל קודם חצות נכון להחמיר שלא לקרוא תהלים. אך ע"ש בהערה שביארנו, דמיירי במי שלא יכול ללמוד, דבכהאי גוונא שרי, אף דבעלמא נכון להחמיר. והנה מנהגינו בזה הוא על פי הקבלה, דבודאי שע"פ הפשט זמן לימוד תורה הוא גם בלילה, דהא כתיב והגית בו יומם ולילה. ויש לצרף דברי מרן החיד"א בפתח עינים הנ"ל, דאפשר גם לאזהרת רבינו האר"י ז"ל על המקרא בלילה, אינו למי שאינו יודע אלא מקרא. ע"כ.

וע' בשו"ת רב פעלים ח"ב (סי' ב ד"ה ומה ששאלת), שהביא מ"ש החיד"א בשו"ת חיים שאל ח"ב (סי' כה) לערער על ההקפות שעושים למת בלילה, אף שהוא לצורך השעה. אך מהר"ח פלאגי בהקדמתו לספר הכתוב לחיים התיר מפני שהוא צורך השעה. וכ"ה בפתח"ד ח"ג (סי' ערה ס"ק יב). ועיין בשו"ת כנף רננה (בקונט' מין כנף ס"י מד) ובשו"ת ויחי יעקב (סי' ט ב"ה אן), שהתיר כשאומר תהלים דרך תפלה ותחנונים. וכ"כ בשו"ת מי יהודה (תאר"ח סי' כב). וע"ע בשו"ת יביע אומר הנ"ל. ודו"ק.

ועיין בשו"ת יש מאין [להג"ר אליהו ילוח, אב"ד טבריה, סימן א] שדן כמה שנהגו לומר פרקי תהלים במוצאי שבת קודם ערבית, ויסוד מנהגם ממ"ש הרמ"א בהג"ה (סימן רצב ס"ב) שבין מנחה לערבית נהגו לומר פרקי אבות בקיץ, ושיר המעלות בחורף, ואף כי הברכי יוסף (סימן רלח ס"ב) הביא מגורי האר"י ז"ל שאין ללמוד מקרא בלילה, ועשה לו סמוכין מהילקוט שמעוני (רמז תו) וחזר ודחה. ועיין במנחת אהרן (כלל יט וכא) ובפתח הדביר חלק ב' (סימן רלז), ובקמח סולת (דף סד), וכיפה ללב (סימן רלב). מ"מ כל זה בחול, אבל בשבת הנה מרן החיד"א ביוסף אומץ (סימן נד) ובספרו פתח עינים (ברכות ג א) הביא שמנהג ירושלים וחברון שאומרים תהלים באשמורת הבוקר, ומוהר"ר הרש"ש אמר לו שאין תהלים בכלל המקרא וכו', והסיק, דהבא לשאול אותו יאמר לו שיש לו סמך, אבל לעצמו הוא ירא בלילי החול רק בליל שבת לא היה נמנע מקל וחומר מליל ששי שהותר בו המקרא משום שהוא מכין לשבת. ומינה יש לדון לליל מוצ"ש שעד חצות אסר האר"י לומר הוידוי וכ"ש עד זמן סעודה רביעית שעדיין תוספת נשמה יתירה כידוע, וק"ו לקודם ערבית שאסור גם בעשיית מלאכה, ובפרט כמזמורי תהלים שגם בימי החול אמרו להתיר.

וברכתי להרב המחבר שליט"א שיהי רצון ויפוצו מעיינותיו חוצה, להגדיל תורה ולהאדירה, בבראות גופא ונהורא מעליא, באורך ימים ושנות חיים, בטוב ובנעימים.

בברכת התורה,

יצחק יוסף
הראשון לציון
הרב הראשי לישראל

מפתחות

1	פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית
45	פְּרִשְׁת נח
86	פְּרִשְׁת לָד לָד
123	פְּרִשְׁת וַיֵּרָא
169	פְּרִשְׁת חַי שָׂרָה
202	פְּרִשְׁת תּוֹלְדוֹת
235	פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא
281	פְּרִשְׁת וַיִּשְׁלַח
323	פְּרִשְׁת וַיֵּשֶׁב
357	פְּרִשְׁת מִקֶּץ
401	פְּרִשְׁת וַיֵּגֶשׁ
433	פְּרִשְׁת וַיְחִי
463	פְּרִשְׁת שְׁמוֹת
506	פְּרִשְׁת וַאֲרָא
546	פְּרִשְׁת בא
586	פְּרִשְׁת בְּשִׁלַּח
628	פְּרִשְׁת יִתְרוֹ
655	פְּרִשְׁת מוֹשְׁפָטִים
693	פְּרִשְׁת תְּרוּמָה
734	פְּרִשְׁת תְּצַוָּה
773	פְּרִשְׁת כִּי תֵּשֶׂא
821	פְּרִשְׁת וַיִּקְהַל
860	פְּרִשְׁת כְּקוֹדֵי

פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית

- א בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
- ב (בַּתְּחִלַּת הַבְּרִיאָה) וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוֹ וְנָחָו (רַקְנִית וְשִׁמְמָה) וְהָשָׁךְ
עַל־פְּנֵי תְּהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים (בַּסָּא הַקְּבוֹד) מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי
הַמַּיִם:
יוֹם רֵאשׁוֹן - בְּרִיאַת הָאֹר
- ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי־אֹר:
- ד וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
הָאֹר וּבֵין (זְמַן) הַחֹשֶׁךְ:
- ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר יוֹם וְאֶת־הַחֹשֶׁךְ לַיְלָה
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: פ
- יוֹם שֵׁנִי - חֲצִיַּת הַמַּיִם וְהַעֲמַדַת הַרְקִיעַ
- ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי
מַבְדִּיל בֵּין מַיִם (הַעֲלִיוֹנִים) לַמַּיִם (הַתַּחְתּוֹנִים):
- ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין (חֲצִי) הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין (חֲצִי) הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ
וַיְהִי־כֵן:

ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרִקְיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר
יוֹם שְׁנַיִ: פ

יום שלישי - א. גלוי היבשה. ב. הוצאת הצמחים

ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ (יְהִי אֶסְפוּ) הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
אֶל-מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי-כֵן:

י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים | לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוֹהַּ הַמַּיִם קָרָא
יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב:

יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׁא הָאָרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׁב מִזְרִיעַ
זֶרַע עֵץ פְּרִי (שְׁטַעַם הָעֵץ בְּטַעַם הַפֶּרִי) עֲשֵׂה פְרִי לְמִינּוֹ אֲשֶׁר
זֶרְעוֹ-בּוֹ עַל-הָאָרֶץ (שֶׁבְכָל פְּרִי יִהְיוּ זֵרַעִים) וַיְהִי-כֵן:

יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׁב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ
(שָׂרָק) עֲשֵׂה-פְרִי אֲשֶׁר זֶרְעוֹ-בּוֹ לְמִינֵהוּ (כְּלֵי שְׁטַעַם הָעֵץ יִהְיֶה
בְּטַעַם הַפֶּרִי) וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב:

יג וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: פ

יום רביעי - תלית המאורות בְּרִקְיעַ

יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל
בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיוּ לְאֹתוֹת (לְסִימְנִים) וּלְמוֹעֲדִים
(לְקַבֵּיעַת הַחֳגִים) וּלְיָמִים וְשָׁנִים:

וְהָיוּ לְמַאֲזֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר עַל־הָאָרֶץ
 (במקום האור הראשון שנבנה) וַיְהִי־כֵן:

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים (בתחלה היו שניים בגודלם) אֶת־הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלֶּת הַיּוֹם וְאֶת־
 הַמְּאֹר הַקָּטָן (שְׁהַקָּטָן) לְמַמְשַׁלֶּת הַלַּיְלָה וְאֶת
 הַכּוֹכָבִים:

וַיִּתֵּן אֲתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאֵיר עַל־
 הָאָרֶץ:

וְלַמְּשַׁלׁ בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
 וַיְרֹא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב:

וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי: פ

יום חמישי - הוצאת הדגים והעופות מן המים

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף
 יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם:

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּיִנִּים (לויתנים) הַגְּדֹלִים וְאֶת
 כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה | הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר שָׂרָצוּ הַמַּיִם
 לְמִינֵהֶם וְאֶת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיְרֹא אֱלֹהִים
 כִּי־טוֹב:

כב וַיְבָרֶךְ אֶת־הַיָּמִים אֱלֹהִים לֵאמֹר פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ
אֶת־הַיָּמִים בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרְבֶּה (וַיִּרְבֶּה) בָּאָרֶץ:

כג וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי: פ

יום ששי - הוצאת בעלי החיים מן האדמה

כד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ (מַתּוֹכָהּ) נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ
בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיֵּית־אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן:

כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיֵּית הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה
לְמִינָהּ וְאֶת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב:

בריאת האדם

כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים (לְפַמְלִיא שְׁלוֹ) נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
בְּדְמוּתֵנוּ (בַּעַל הַבְּנָה) וַיְרֵדוּ (וַיִּשְׁלְטוּ בְּנֵי הָאָדָם) בְּדֹגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ
הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ:

כז וַיְבָרָא אֱלֹהִים | אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם (מִחֻבְרִים אֶחָד לַשֵּׁנִי זָכָר וְאֵל
זָכָר):

כח וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פָּרוּ וּרְבוּ

וּמְלֹאוּ אֶת־הָאָרֶץ וּכְבֹּשׁוּהָ וּרְדוּ (תשׁלמו) בְּדַגַּת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הַרְמִישָׁת עַל־הָאָרֶץ:

בט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב א זרע
זרע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בוֹ
פְּרִיעֵץ זרע זרע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָה (ולא בִשָּׂר):

ל וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל א רומש
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בוֹ נִפְּשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב
לְאֹכְלָה וַיְהִי־כֵן:

לא וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וַהֲנִיחַ־טוֹב מְאֹד
וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: פ

יום שבת קודש

א וַיְכַלּוּ (השׁלמו בריאת) הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם:

ב וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:

ג וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ (מִכָּל הַיָּמִים)
כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בְּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת: פ

עֲלִית שְׁנֵי

עוד פרטים לגבי בריאת האדם

ד אֱלֹהִים (הַאֱמוּנִים קִדְּם, הֵם) תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם
בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:

ה וְכָל | שֵׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֵם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל-עֵשֶׂב
הַשָּׂדֶה טָרֵם יִצְמַח (עֲדִין לֹא צִמַח מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה) כִּי לֹא
הַמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים (בְּשָׁם) עַל-הָאָרֶץ וְאָדָם אִין
לְעַבֵּד אֶת-הָאָדָמָה:

ו וְאָדָם (עֲנִי) יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת-כָּל-פְּנֵי
הָאָדָמָה (לְצַרְף בְּרִיאַת הָאָדָם):

ז וַיִּצְרֵף יְהוָה אֱלֹהִים אֶת- (בְּנֹף) הָאָדָם עֶפְרָל מִן-הָאָדָמָה
(מֵאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם וּמִהָרַח הַמּוֹרְדָה) וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ (הַכְּנִיִם בּוֹ דֶרֶךְ הָאֵף)
נְשֵׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה (בְּעַל דָּעָה וְדַבּוּר):

ח וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גֶּן-בְּעֵדֵן מִקְדָּם (מֵצַד מוֹרְדָה) וַיִּשֶׂם
שֵׁם אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יִצַּר:

ט וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה (שְׁבִנֵן) כָּל-עֵץ נְחָמֵד

לְמַרְאֵה וְטוֹב לְמֵאֲכַל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ (בְּמִרְכָּזוֹ) הַגֶּן
וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע:

וַנְהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד
וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאשִׁים:

שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן (הַגִּילּוֹם) הוּא הַסּוֹכֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ
הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם הַזֶּהֱבִי:

וְזֶה־הַיַּרְדֵּן הוּא טוֹב שֵׁם הַכְּדִלָּח וְאֶבֶן הַשָּׁהִם:

וְשֵׁם־הַנְּהַר הַשְּׁנַי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹכֵב אֶת כָּל־אֶרֶץ
כּוּשׁ:

וְשֵׁם הַנְּהַר הַשְּׁלִישִׁי חֻזְקֵל הוּא הַהַלְדֵי קְדַמַּת
אֲשׁוּר וְהַנְּהַר הָרְבִיעִי הוּא פָּרַת:

וַיִּקַּח (בְּדַבְּרֵי שְׂכָנוֹעַ) יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם וַיַּנְחֵהוּ
בְּגֶן־עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ:

וַיִּצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל עֵץ־הַגֶּן
אָכַל תֹּאכַל:

וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְיוֹם
אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת:

יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא-טוֹב הָיְתָה הָאָדָם לְבַדּוֹ

(ניצור יחיד ללא בת זוג נפרדת) אַעֲשֶׂה-לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ (שלא יחשבו

שהוא אלקים):

יט וַיִּצַר יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת

כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם לְרֹאוֹת מֶה-

יִקְרָא-לּוֹ (כדי לגרם לו לרצות להפריד ממנו את בת זוגו) וְכָל אֲשֶׁר

יִקְרָא-לּוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ:

עלית שלישי

יצירת האשה

כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וְלְעוֹף הַשָּׁמַיִם

וְלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה (ואז הבחין שכלם יש בת זוג נפרדת) וְלָאָדָם

לֹא-מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ:

כא וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים | תַּרְדֵּמָה עַל-הָאָדָם וַיִּישָׁן (שלא

יראה גנאי באשתו) וַיִּקַּח אַחַת מִצְלָעֹתָיו (מצדדיו) וַיִּסְגֵּר בָּשָׂר

תַּחֲתָנָה (במקום החתך):

כב וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים | אֶת-הַצֶּלַע אֲשֶׁר-לָקַח מִן-הָאָדָם

לְאִשָּׁה וַיָּבֵאָהּ אֶל-הָאָדָם:

כג וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפְּעַם עָצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר
מִבֶּשֶׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת:

כד (התורה מצוה:) עַל-כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת- (קרובות) אָבִיו
וְאֶת- (קרובות) אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ (הקאונה והמתאימה לו) וְהָיוּ
לְבֶשֶׂר אֶחָד:

כה וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבַּשְׁשוּ
(לא התבששו, כי לפני החטא לא היה להם יצר הרע):

חטא עין הדעת

א וְהִנְחַשׁ הָיָה עֲרוֹם (פקח יותר) מְכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִשָּׁה אַף כִּי-אָמַר
(האם אמר) אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הַגֵּן (?) :

ב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-הַנְּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ-הַגֵּן נֹאכָל:
ג (אכל) וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַגֵּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא
תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ (הוסיפה אסור נגיעה בעץ) כֵּן
תִּמְתּוֹן:

ד וַיֹּאמֶר הַנְּחָשׁ אֶל-הָאִשָּׁה (לְאָחֵר שִׁדְחָף אֶתָּה עַל הָעֵץ וְלֹא כָרָה לָהּ
כְּלוּם) לֹא-מוֹת תִּמְתּוֹן:

ה כִּי יֵדַע אֱלֹהִים כִּי בַיּוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ
 עֵינֵיכֶם וְהָיִיתֶם כַּאֲלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע (ולכן אסר עליכם
 לאכול ממנו):

ו וַתֵּרָא הָאִשָּׁה (האמינה לדברי הנחש) כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל
 (להיות כאלהים) וְכִי תֹאווֶה-הוּא לְעֵינַיִם (להבין דברי חכמה)
 וְנַחֲמַד הָעֵץ לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן
 (לקבל בעלי החיים) גַּם-לְאִישָׁהּ (לבעלה) עִמָּה וַיֹּאכַל:

ז וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם (עיני השכל וההבנה) וַיֵּדְעוּ כִּי עֵרְוָם
 הֵם וַיִּתְּפוּרוּ עָלֶיהָ תְּאֵנָה (שהוא העץ שאכלו ממנו) וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם
 חֲגָרֹת:

ח וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מְתַהַלֵּךְ בַּגֶּן לְרוּחַ
 הַיּוֹם (בצד מערב) וַיִּתְּחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה
 אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגֶּן:

ט וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיֶּכָּה ²⁾
 - רצה להכניס אתו בדברים):

י וַיֹּאמֶר אֶת-קוֹלְךָ שָׁמַעְתִּי בַּגֶּן וַאֲיֵרָא (פחדתי) כִּי-עֵרַוּ
 אֲנִי וַאֲחַבָּא:

יז וַיֹּאמֶר מִי הַגִּיד לְךָ כִּי עִירַם אֶתֶּה הַמֶּן־הַעֵץ אֲשֶׁר
צִוִּיתִיךָ לִבְלֹתִי אֶכְל־מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ^(?):

יח וַיֹּאמֶר הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי (כִּפְּר בַּמִּזְבֵּחַ)
הִיא נָתְנָה־לִּי מִן־הָעֵץ וָאֲכַלְ:

יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה מַה־זֹּאת עָשִׂית^(?)
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִנֵּחַשׁ הַשִּׂיאֲנִי (הַמְּעָה אֶתִּי) וָאֲכַלְ:

קללת הַנְּחָשׁ

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים | אֶל־הַנְּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת
אֲרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל־
גְּחֹנֶךָ (בַּמָּגֵד) תֵּלֵךְ (כִּי אֶקְצֵץ אֶת רַגְלֶיךָ) וְעָפְרָה תֹאכַל כָּל־יְמֵי
חַיֶּיךָ:

טו וַאֲיֹבָה | אִשִּׁית (אִשִּׁים מְרִיבָה) בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין
זָרְעֶךָ וּבֵין זָרְעָהּ הוּא יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ (הָאָדָם יִמְחֹץ אֶת רֹאשְׁךָ)
וְאֶתֶּה תִּשׁוּפְנוּ עָקֶב (תִּכְבֵּשׂ אֶתוֹ בְּעָקֶב): ם

קללת הָאִשָּׁה

טז אֶל־הָאִשָּׁה אָמַר הָרַבָּה אֲרַבָּה עֲצָבוֹנְךָ (צַעַר גְּדוֹל בָּנִים)
וְהָרַגְךָ (צַעַר הַעֲבוּר) בְּעֲצָב תֵּלְדִי בָנִים (צַעַר הַלֵּידָה) וְאֶל־אִישֶׁךָ
תִּשְׁוֹקְתִּיךָ וְהוּא יִמְשַׁל־בְּךָ: ם

קללת האדם

יז וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׂמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל מִן־
הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אַרְוֶרְהָ
הָאָדָמָה בְּעֵבוּרָךָ בְּעֵצְבוֹן הָתֹאכְלָנָה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

יח (אפלו שתזרע זרעים טובים) וְקוֹץ וְדַרְדַּר תִּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ
(בעל כרחך) אֶת־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה (שאינו ראוי לאכילה):

יט בְּזַעַת אֲפִיךָ (אחרי שתסרח הרבה) תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹכְךְ
אֶל־הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחַתָּ כִּי־עֵפָר אֶתָּה
וְאֶל־עֵפָר תָּשׁוּב (ענש מות):

כ וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הִיְתָה אִם
כָּל־חַי:

כא וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת (בגדים)
מִכְבָּדִים צְמוּדִים ל) עוֹר וַיִּלְבָּשֵׁם: פ

עלית רביעי

גֵרֵשׁ הָאָדָם מִגֵּן עֵדֶן

כב וַיֹּאמֶר | יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה פֶּאֶחַד מִפְּנוֹ
 לְדַעַת טוֹב וְרַע וְעַתָּה | פֶּן־יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם
 מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֵי לְעֹלָם (וַיִּטְעַם אֶת הַבְּרִיּוֹת שֶׁהוּא אֱלֹקִים):

כג וַיִּשְׁלַחֵהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֵּן־עֵדֶן לְעַבְדֹת אֶת־הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם:

כד וַיִּגְרֶשׁ אֶת־הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגֵן־עֵדֶן אֶת־
 הַכְּרָבִים (מִלְּאֲבֵי הַבְּלָה) וְאֵת לְהַט הַחֶרֶב הַמַּת־הַפֹּכֶת
 (מִחֲדַדַּת מִשְׁנֵי צְדָדִיקָה) לְשָׁמֹר אֶת־דְּרֹךְ עֵץ הַחַיִּים: ׀

קִזֵּן וְהִבֵּל

א וְהָאָדָם יָדַע אֶת־חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת־קַיִן
 וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְהוָה:

ב וַתִּסֹּף לָלֶדֶת אֶת־אָחִיו אֶת־הָבֶל וַיְהִי־הֶבֶל רֹעֵה
 צֹאן וְקַיִן הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה:

ג וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרֵי הָאָדָמָה (מִן הַגְּרוֹעַ)
 מִנְחָה לַיהוָה:

ד וְהָבֵל הֵבִיא גַם־הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנָו וּמִחֲלָבֵהֶן (מִהַבְּהֵמוֹת
הָרֵאשׁוֹנוֹת וְהַמְּבֹהָרוֹת) וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל־הָבֵל וְאֶל־מִנְחָתוֹ (וַיְרִדָה
אֵשׁ מִהַשָּׁמַיִם עַל מִנְחָתוֹ):

ה וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ לֹא שָׂעָה וַיַּחַר לְקַיִן מְאֹד
וַיִּפְּלוּ פָּנָיו:

ו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ
פָּנֶיךָ (?) :

ז הֲלוֹא אִם־תֵּיטִיב שְׂאֵת (אִם תִּשְׁתַּפֵּר - תִּתְרוֹמֵם) וְאִם לֹא
תֵיטִיב לִפְתָּח חַטָּאת רֹבֵץ (עַד הַקָּבֵר יִלְוֶךָ חַטָּאת) וְאֵלֶיךָ
תִּשְׁוֹקְתוּ (שָׁל הַיָּצֵר) וְאַתָּה תִּמְשָׁל־בּוֹ (אִם תִּרְצֶה):

ח וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הָבֵל אָחִיו (הַתְּנוֹכַח אִתּוֹ) וַיְהִי בִּהְיוֹתָם
בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל־הָבֵל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ:

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־קַיִן אֵי הָבֵל אָחִיךָ (?) וַיֹּאמֶר לֹא
יָדַעְתִּי הִשְׁמַר אָחִי אָנֹכִי (?) :

י וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ (?) קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ (דָּמוֹ וְדָם פָּנָיו שֶׁיִּבְלוּ
לְצֵאת מִמֶּנּוּ) צֹעֲקִים אֵלַי מִן־הָאֲדָמָה:

י א וְעַתָּה אֲרוּר אַתָּה מִן־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פָּצַתָּה אֶת־פִּיהָ
לְקַחַת אֶת־דָּמִי אֶחָד מִיָּדְךָ:

י ב (עֲנֵשׁ רֵאשׁוֹן: גַּם אַחֲרֵי עֲבֹדָה רַבָּה - הָאֲדָמָה תַּעֲמִית תְּבוּאָהּ בְּחוּשָׁה) כִּי תַעֲבֹד

אֶת־הָאֲדָמָה לְאֶתְסָף תִּתְכַּחֵה לָךְ (עֲנֵשׁ נוֹסֵף: אֵין לָךְ רִשׁוּת
לְגוֹר בְּמָקוֹם אֶחָד, אֱלֵא) נַע וְנָד תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ:

י ג וַיֹּאמֶר קִוֵּן אֶל־יְהוָה (הָאֵם) גְּדוֹל עֲוֹנֵי מִנְשׂוּא (מִכְּבָדִי
לְשֵׁאת אֹתוֹ וְלִמְחַל עָלָיו?)

י ד הֵן גִּרְשַׁת אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פָּנַי הָאֲדָמָה וּמִפָּנֶיךָ
אֶסְתֵּר וְהִיִּיתִי נַע וְנָד בְּאֶרֶץ וְהִיָּה כָּל־מִצְאֵי יְהַרְגֵנִי:

י ה וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן כָּל־הַרְג קִוֵּן (- יַעֲנֵשׁוּ וְקִוֵּן עֲצָמוֹ)
שְׂבַע־תִּים יִקָּם (בְּעוֹד שְׂבַע יְרֹחַת יַעֲנֵשׁ) וַיִּשָּׂם יְהוָה לְקִוֵּן אֹת
(מִשָּׂם ה' עַל מִצְחֹו) לְבַלְתִּי הַכּוֹת־אֹתוֹ כָּל־מִצְאָו:

י ו וַיֵּצֵא קִוֵּן (בְּהַכְנָעָה) מִלְּפָנַי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ־נֹד (אֶרֶץ
הַנּוֹדִדִים הַנִּמְצָאת ב)

י ז וַיַּדַּע קִוֵּן אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת־חֲנוּךְ וַיְהִי
(קִוֵּן) בְּנֵה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעֵיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוּךְ:

י ח וַיִּוָּלֵד לְחֲנוּךְ אֶת־עֵיֶרֶד וְעֵיֶרֶד יָלַד אֶת־מְחוּיָאֵל
וּמְחִיָּאֵל יָלַד אֶת־מְתוּשָׁאֵל וּמְתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת־לָמֶךְ:

עלית חמישי

למדך ומשפחתו

יט וַיִּקְחֵהֶ֙ לָּוֹ לְמֶ֔דֶד (שְׁהֵיחָה דוּר שְׁשֵׁי לְקוֹנֵי) שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאִחָת
עָדָה וְשֵׁם הַשְּׁנִית צֶלְהָ:

כ וַתֵּלֶד עָדָה אֶת־יֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי (הִרְאִישׁוֹן שֵׁ) יוֹשֵׁב אֶהָל
וּמְקִנָּה:

כא וְשֵׁם אָחִיו יוֹבֵל הוּא הָיָה אָבִי (הִרְאִישׁוֹן מִבֵּינֵי) כָּל־תַּפְּשֵׁ
כְּנָז וְעוֹגֵב (כְּלֵי יָמָד):

כב וְצֶלְהָ גַם־הוּא יִלְדָה אֶת־תּוֹבֵל קִיֵּן לְטִישׁ (מְחַדָּד)
כָּל־חֲרָשׁ נְחָשֶׁת וּבְרָזָל וְאַחֹת תּוֹבֵל־קִיֵּן נַעֲמָה (אֲשֶׁתוֹ)
שֶׁל נָח):

עלית ששי

מותו של קין

כג וַיֹּאמֶר לְמֶדֶד לְנָשָׁיו עָדָה וְצֶלְהָ שָׁמַעַן קוֹלִי נָשִׁי
לְמֶדֶד הָאֲזֹנָה אָמַרְתִּי (מִדְּוַע פְּרָשְׁתָּן מִמִּנִּי?) כִּי (הָאֵם) אִישׁ
הֲרִגְתִּי לְפַעֲעִי וַיֵּלֶד לְחַבְרָתִי (? הֲרִי הָיִיתִי שִׁגְגָה):

כד כִּי שִׁבְעַתֶּיִם יִקַּם־קִיּוֹן (קִיּוֹן נִשְׁנֶה לְאַחַר שִׁבְעָה דְרוֹת) וְלִמְךָ
שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה (הַרְבֵּה שְׁבִיעִית):

לְדַת שֵׁשׁ

כה וַיֵּדַע אָדָם עוֹלָם אֶת־אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא
אֶת־שְׁמוֹ שֵׁשׁ כִּי שֵׁשֶׁת־לִּי (בְּתָן לִי) אֱלֹהִים זָרַע אַחֲרַי
תַּחַת הַבַּל כִּי הִרְגוּ קִיּוֹן:

כו וּלְשֵׁת גַּם־הוּא יֵלֵד־בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֲנֹשׁ אִזּוֹ
הַיּוֹחַל (חָלְלוּ אֶת שֵׁם ה', וְהִתְחִילוּ) לְקָרָא (לְפָסְלִים) בְּשֵׁם יְהוָה

(פְּלוֹמֵר, עֲבָדוּ עֲבוּדָה זָרָה): ם

עֲשָׂרָה דְרוֹת מְאָדָם עַד נַח

א זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם
בְּדַמוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ:

ב זָכַר וַנִּקְבְּהָ בְּרָאָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמָם
אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָם:

ג וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאתַיִם שָׁנָה (שְׁבַחֵן פֶּרֶשׁ מֵאִשְׁתּוֹ, וְאִזּוֹ הַזָּכָר
אֱלֹהִים) וַיּוֹלֵד בְּדַמוֹתוֹ כַּצֵּלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שֵׁשׁ:

ד וַיְהִי־יָמֵי־אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאת
שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת:

ה וַיְהִי כָּל־יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר־חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת: ם

ו וַיְחִי־נֹחַ חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאת שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־אֲנֹשׁ:

ז וַיְחִי־נֹחַ אַחֲרָי הַוּלְדוֹ אֶת־אֲנֹשׁ שִׁבְעַ שָׁנִים
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנָיִם וּבָנוֹת:

ח וַיְהִי כָּל־יְמֵי־נֹחַ שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיָּמָת: ם

ט וַיְחִי אֲנֹשׁ תְּשַׁעִּים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־קִינָן:

י וַיְחִי אֲנֹשׁ אַחֲרָי הַוּלְדוֹ אֶת־קִינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנָיִם וּבָנוֹת:

יא וַיְהִי כָּל־יְמֵי אֲנֹשׁ חֲמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמָת: ם

יב וַיְחִי קִינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת־מֶהֱלָאֵל:

יג וַיְחִי קִינָן אַחֲרָי הַוּלְדוֹ אֶת־מֶהֱלָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה
וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנָיִם וּבָנוֹת:

יד וַיְהִי כָּל־יְמֵי קִינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיָּמָת: ם

טו וַיְחִי מֵהַלְלָאֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַיֹּלְדֵה אֶת־יֶרֶד:

טז וַיְחִי מֵהַלְלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשִׁמְנֵה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלְדֵה בָנִים וּבָנוֹת:

יז וַיְהִי כָּל־יְמֵי מֵהַלְלָאֵל חֲמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וְשִׁמְנֵה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ם

יח וַיְחִי־יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלְדֵה אֶת־חֲנוּךְ:

יט וַיְחִי־יֶרֶד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלְדֵה בָנִים וּבָנוֹת:

כ וַיְהִי כָּל־יְמֵי־יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְתִשְׁעֵה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ם

כא וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַיֹּלְדֵה אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח:

כב וַיָּתֵהֱלֶךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת־מֶתוֹשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלְדֵה בָנִים וּבָנוֹת:

כג וַיְהִי כָּל־יְמֵי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְשִׁלְשׁ מֵאוֹת שָׁנָה:

כד וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וַאֲיָנֹנֹו כִּי־לָקַח אֹתוֹ
אֱלֹהִים (לפני ומנו) : ם

עלית שביעי

כה וַיְחִי מֵת־וַשְׁלַח שֶׁבַע וְשִׁמְנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה
וַיֹּלֶד אֶת־לֶמֶךְ:

כו וַיְחִי מֵת־וַשְׁלַח אַחֲרָיו הוֹלִידוֹ אֶת־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם
וְשִׁמּוֹנִים שָׁנָה וְשֶׁבַע מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

כז וַיְהִי כָּל־יְמֵי מֵת־וַשְׁלַח תֵּשַׁע וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַתַּשַּׁע
מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ם

כח וַיְחִי־לֶמֶךְ שְׁתַּיִם וְשִׁמְנִים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד
בֶּן (ששמונו נבנה העולם) :

כט וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר *זֶה יִנְחַמְנוּ (נחייח ממנו)
מִמַּעַשְׁנוֹ וּמִעַצְבוֹן יְדֵינוֹ מִן־הָאָדָמָה (מהחרישה בידים)
אֲשֶׁר אָרְרָה (קלל אותה) יְהוָה:

* הקורא יטעים את שני הגרישין קודם התלשא

ל וַיְחִי-לְמֹדָד אַחֲרַי הוֹלִידוּ אֶת-נָח חֲמִשׁ וְתַשְׁעִים
שָׁנָה וְחֲמִשׁ מֵאֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת:

וַיְהִי כָל-יְמֵי-לְמֹדָד שֶׁבַע וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְשֶׁבַע מֵאוֹת
שָׁנָה וַיָּמָת: ם

לב וַיְהִי-נָח בֶּן-חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד נָח אֶת-שֵׁם
(שְׁהֵיחַ קָטָן מֵאַחֵיו אָבֵל צְדִיק מְהֵרָה) אֶת-חָם וְאֶת-יֶפֶת:

חֲמָאֵי הָאֲנוּשׁוֹת

א וַיְהִי כִּי-הִחַל הָאָדָם לְרַב עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה וּבָנוֹת
יָלְדוּ לָהֶם:

ב וַיִּרְאוּ בְנֵי-הָאֱלֹהִים (בְּנֵי הַשָּׁרִים) אֶת-בָּנוֹת הָאָדָם כִּי
טֹבֹת הֵנָּה וַיִּקְחֻן לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ (אֲפֵלוּ)
מִהָאֲסוּרוֹת לָהֶם):

ג וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-יֵדוּן (לֹא יִבְעֶם) רוּחִי בָאָדָם לְעֹלָם
כְּשֶׁשָּׂגַם (בְּגַלְגַּל שָׂגַם) הוּא בֶשֶׁר וְהָיוּ יַמִּיו (נִמְתִּין שִׁיחֻזְרוּ בְתַשׁוּבָה)
מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה (וְאִזּוּ נִחְלִיט מָה לַעֲשׂוֹת):

ד הַנְּפֹלִים (הַעֲנֻקִים) הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם (בְּדוֹר אָנוּשׁ וּבְנֵי
קִינֹן) וְגַם אַחֲרֵי-כֵן (אֲפֵלוּ שָׂרְאוּ שָׁהוּ הַצִּיִּף עַל דוֹר אָנוּשׁ אֶת הָאוֹקְנוֹס וְהַחֲרִיב
שְׁלִישׁ מִהָעוֹלָם) אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל-בָּנוֹת הָאָדָם

וַיֵּלְדוּ לָהֶם (הַתְּעַרְבָבוּ מִלְּאֲכִים וּבְנֵי אָדָם וַיִּוָּלְדוּ לָהֶם גִּבְרִים) הַמָּה

הַגִּבְרִים (לְמַרְוֹד בָּהּ) אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אֲנֹשֵׁי הַשָּׁמַיִם: פ

עֲלִית מִכְּטִיר

וַיֵּרָא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל-יֶצֶר
מַחְשַׁבַת לִבּוֹ רָק רָע כָּל-הַיּוֹם:

וַיִּנְחָם יְהוָה כִּי-עָשָׂה אֶת-הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב
אֶל-לִבּוֹ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה (הָאָדָם נוֹצֵר מִהַעֲפָר, אָבִיא עָלָיו מַיִם וְ) אֲמַחֶה
אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר-בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה מֵאָדָם
עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם (כִּי גַם הֵם הַשְּׁחִיתוּ
בְּרַבָּם) כִּי נַחַמְתִּי כִּי עָשִׂיתָם:

וְנָח מִצָּא חַן בְּעֵינָי יְהוָה: פ פ פ

יהודי יקר!

קרא שוב את הפרשה ואז את התרגום!

או תקרא בעת את התרגום

ובשבת תקרא את הפרשה עם החזן בלחש גמור!

אונקלוס פרשת בראשית

א בְּקִדְמִין בְּרָא יי, ית שְׁמַיָא וַיִּת אַרְעָא:

ב וְאַרְעָא הָיָה צְדִיָא וְרִיקְנִיָא, וְחֲשׂוּכָא פְּרִישׁ עַל-אַפִּי
תְּהוּמָא, וְרוּחַ מִן-קָדָם יי מְנַשְׁבָּא עַל-אַפִּי מַיָא:

יום ראשון - בריאת האור

ג וַאֲמַר יי, יְהִי נְהוֹרָא, וַהֲיָה נְהוֹרָא:

ד וַחֲזָא יי ית נְהוֹרָא אֲרִי-טָב, וְאַפְרִשׁ יי בֵּין נְהוֹרָא וּבֵין
חֲשׂוּכָא:

ה וַקָּרָא יי לְנְהוֹרָא יְמָמָא, וְלַחֲשׂוּכָא קָרָא לַיְלִיָא, וַהֲוֵה-רְמֵשׁ
וַהֲוֵה-צִפְרָא, יוֹמָא חָד:

יום שני - חצית המים והעמדת הרקיע

ו וַאֲמַר יי, יְהִי רְקִיעָא בְּמַצִּיעוֹת מַיָא, וַיְהִי מִפְרֵשׁ בֵּין
מַיָא לְמַיָא:

ז וַעֲבַד יי ית רְקִיעָא, וְאַפְרִשׁ בֵּין מַיָא דִּי מַלְרַע לְרְקִיעָא
וּבֵין מַיָא דִּי מַעַל לְרְקִיעָא, וַהֲוֵה-בֵּין:

ח וַקָּרָא יי לְרְקִיעָא שְׁמַיָא, וַהֲוֵה-רְמֵשׁ וַהֲוֵה-צִפְרָא, יוֹם תְּנִינָא:

יום שלישי - א. גלוי היבשה. ב. הוצאת הצמחים

ט ואמר יי, יתפנשון מיא מתחות שמיא לאתר חד, ותתחזא יבשתא, והוה־כן:

י וקרא יי לַיבֶשֶׁתָּא אֲרֻעָא, ולבית פנישות מיא קרא יממי, וחזא יי ארי־טב:

יא ואמר יי, תדאה ארעא דתאא, עשבא דבר־זרעה מזדרע, אילן פירין עבד פירין, לזנה, די בר־זרעה בה, על־ארעא, והוה־כן:

יב ואפקת ארעא דתאא, עשבא דבר־זרעה מזדרע, לזנה, ואילן עבד פירין די בר־זרעה בה, לזנה, וחזא יי ארי־טב:
יג והוה־רמש והוה־צפר, יום תליתי:

יום רביעי - תלית המאורות ברקע

יד ואמר יי, יהון נהורין ברקיעא דשמיא, לאפרשא בין יממא ובין ליליא, ויהון לאתין ולזמנין, ולממנא־בהון יומין ושנין:

טו ויהון לנהורין ברקיעא דשמיא, לאנהרא על־ארעא, והוה־כן:

טז ועבד יי ית תרין נהוריא רברביא, ית נהורא רבא למשלט ביממא, וית נהורא זעירא למשלט בליליא, וית פוכביא:

י' ויהב יתהון, יי, ברקיעא דשמיא, לאנהרא על-ארעא:
 יח ולמשלט ביממא ובליליא, ולאפרשא בין נהורא ובין
 חשוכא, וחזא יי ארי-טב:
 יט והוה-רמש והוה-צפר, יום רביעי:

יום חמישי - הוצאת הדגים והעופות מן המים

כ ואמר יי, ירחשון מיא רחש נפשא חיתא, ועופא יפרח (דפרח)
 על-ארעא, על-אפי רקיעא דשמיא:
 כא וברא יי ית תניניא רברביא, וית כל-נפשא חיתא דרחשא,
 די ארחשו מיא, לזניהון, וית כל-עופא דפרח, לזנהו,
 וחזא יי ארי-טב:
 כב וברך יתהון יי למימר, פשו וסגו ומלו ית מיא ביממיא,
 ועופא יסגא בארעא:
 כג והוה-רמש והוה-צפר, יום חמישי:

יום ששי - הוצאת בעלי החיים מן האדמה

כד ואמר יי, תפק ארעא נפשא חיתא לזנה, בעיר ורחש
 וחיות-ארעא לזנה, והוה-כין:
 כה ועבד יי ית חיות ארעא לזנה, וית פעורא לזנה, וית
 כל-רחשא דארעא לזנהו, וחזא יי ארי-טב:

פְּרִיאַת הָאָדָם

כו וַאֲמַר יי, נַעֲבַד אִנְשָׁא בְּצַלְמֵנָא, כְּדַמוֹתֵנָא, וַיִּשְׁלֹטוּן בְּנוּנֵי
יִמָּא וּבְעוֹפֵא דְשָׁמַיָא וּבְבַעֲרֵיָא וּבְכָל־אַרְעָא, וּבְכָל־רְחֵשָׁא
דְּרַחֲשׁ עַל־אַרְעָא:

כז וּבְרָא יי ית אָדָם בְּצַלְמֵהּ, בְּצַלְם אֱלֹהִים בָּרָא יתָהּ, דְּכַר
וּנְקֵבָא בָּרָא יתָהוֹן:

כח וּבְרַךְ יתָהוֹן יי, וַאֲמַר לָהוֹן יי, פִּשׁוּ וּסְגּוּ וּמְלוּ ית אַרְעָא
וּתְקַפּוּ־עֲלֵהּ, וּשְׁלֹטוּ בְּנוּנֵי יִמָּא וּבְעוֹפֵא דְשָׁמַיָא, וּבְכָל־
חַיְתָא דְּרַחֲשָׁא עַל־אַרְעָא:

כט וַאֲמַר יי, הָא יְהִיבַת לְכוּן ית כָּל־עֲשֻׁבָא דְּבַר־זִרְעָה מְזִדְרַע,
דֵּי עַל־אַפֵּי כָל־אַרְעָא, וַיִּת כָּל־אֵילָנָא דִּי־בָהּ פִּירֵי־אֵילָנָא
דְּבַר־זִרְעָה מְזִדְרַע, דְּלְכוּן יְהוֹן לְמִיכָל:

ל וּלְכָל־חַיּוֹת אַרְעָא, וּלְכָל־עוֹפֵא דְשָׁמַיָא, וּלְכָל דְּרַחֲשׁ
עַל־אַרְעָא, דִּי־בָהּ נִפְשָׁא חַיְתָא, ית כָּל־יְרוּק עֲשֻׁבָא,
לְמִיכָל, וַהֲוֵה־כֵּן:

לא וַחֲזָא יי ית כָּל־דֵּי עֲבַד, וַהֲא־תְקִין לְחַדָּא, וַהֲוֵה־רְמֵשׁ
וַהֲוֵה־צִפֹּר, יוֹם שְׁתִּיתֵי:

יוֹם שַׁבַּת קוֹדֵשׁ

א וַאֲשַׁתְּכַלְלוּ שְׁמַיָא וְאַרְעָא, וְכָל־חַיְלָהוֹן:

ב וְשִׁיזִי יִי בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, עֲבִידְתָּהּ דִּי עֶבֶד, וְנָח בְּיוֹמָא
שְׁבִיעָאָה, מְכַל־עֲבִידְתָּהּ דִּי עֶבֶד:

ג וּבְרַךְ יִי יְת יוֹמָא שְׁבִיעָאָה, וְקִדֵּשׁ יְתָהּ, אֲרִי בַּה נָח
מְכַל־עֲבִידְתָּהּ, דִּי־בְרָא יִי לְמַעְפְּד:

עֲלִית שְׁנִי

עוד פרטים לגבי כריאת האדם

ד אֵלֶיךָ תוֹלְדֵת שְׁמִיָּא וְאַרְעָא כְּד־אַתְּכִרְיָאוּ, בְּיוֹמָא דְעֶבֶד
יִי אֱלֹהִים אֲרַעָא וְשְׁמִיָּא:

ה וְכָל אֵילָנִי חֲקָלָא עַד־לָא הוּוּ בְּאַרְעָא, וְכָל־עֵשֶׂב־דְּחֲקָלָא
עַד־לָא צִמָּח, אֲרִי לָא אַחַת יִי אֱלֹהִים מְטָרָא עַל־אַרְעָא,
וְאִנְשׁ לָא־אִית (לִית) לְמַפְלַח יְת אֲדַמְתָּא:

ו וְעֲנָנָא הוּוּ־סֵלֶק מִן־אַרְעָא, וּמִשְׁקָא יְת כָּל־אִפִּי אֲדַמְתָּא:

ז וּבְרָא יִי אֱלֹהִים יְת אָדָם עֲפָרָא מִן־אַרְעָא, וּנְפַח בְּאֲנַפּוּהִי
נְשַׁמְתָּא דְחַיִּי, וְהוֹת בְּאָדָם לְרוּחַ מְמַלְלָא:

ח וַיַּעַב יִי אֱלֹהִים גִּנְתָּא בְּעֵדוֹ, מִלְּקַדְמִין, וְאֲשֶׁרִי תַמָּן יְת
אָדָם דִּי־בְרָא:

ט וְאַצְמַח יִי אֱלֹהִים מִן־אַרְעָא, כָּל־אֵילָן דְּמִרְגָּג לְמַחְזָא וְטַב

לְמִיכַל, וְאֵילָן חַיִּיא בְּמִצִּיעוֹת גְּנָתָא, וְאֵילָן דְּאֶכְלֵי פִירוּהֵי
חֲכָמִין בֵּין טָב לְבִישׁ:

וְנִהְרָא הוּהִינְפִק מֵעֵדֶן, לְאִשְׁקָאָה יֵת גְּנָתָא, וּמִתְמָן
מִתְפָּרֵשׁ וְהוּא לְאַרְבָּעָה רִישֵׁי־נִהְרִין:

שֵׁם חַד פִּישוֹן, הוּא דְּמִקְרָא יֵת כָּל־אַרְעָא דְּחֻוּלָה, דִּי־תְמָן
דִּהֲבָא:

וְדִהֲבָא דְאַרְעָא הָהִיא טָב, תְּמָן כְּדִלְחָא וְאַבְנֵי בְרִלָא:

וְשֵׁם נִהְרָא תְּנִינָא גִיחוֹן, הוּא דְּמִקְרָא יֵת כָּל־אַרְע פּוּשׁ:

וְשֵׁם נִהְרָא תְּלִיתָאָה דְּגִלְתָּ, הוּא דְּמִהֲלָד לְמִדְּנָחָא דְּאִתּוּר,
וְנִהְרָא רְבִיעָאָה הוּא פָּרַת:

וְדָבָר יֵי אֱלֹהִים יֵת אָדָם, וְאַשְׁרִיָּה בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן, לְמִפְּלָחָה
וּלְמִטְרָה:

וּפְקֹד יֵי אֱלֹהִים עַל־אָדָם, לְמִימְרָא, מִכָּל אֵילָן־גְּנָתָא מִיכָּל
תִּיכָל:

וּמֵאֵילָן דְּאֶכְלֵי פִירוּהֵי חֲכָמִין בֵּין טָב לְבִישׁ, לָא תִיכָל
מִנָּה, אֲרִי בְּיוֹמָא דְּתִיכָל מִנָּה מָמַת תְּמוּת:

וְאָמַר יֵי אֱלֹהִים, לָא־תִקִּין דִּיהָא אָדָם בְּלַחֲוּדוּהֵי, אֶעְבֵּד
לָהּ סָמֻד כְּקַבְּלָהּ:

יט וּבְרָא יי אֱלֹהִים מִן־אֲרֻעָא כָּל־חַיּוֹת בְּרָא וַיֵּת כָּל־עוֹפֵא
 דְּשָׁמַיָא, וְאֵתֵי לְוֹת אָדָם לְמַחְזָא מְאִי־קִרְא־לָהּ, וְכֹל דֵּי
 הִוְהִי־קִרְא־לָהּ אָדָם, נִפְשָא חֵיתָא, הוּא שְׁמָהּ:

עֲלִית שְׁלִישִׁי

יצירת האשה

כ וּקְרָא אָדָם שְׁמֵהּ לְכָל־בְּעִירָא וּלְעוֹפֵא דְשָׁמַיָא, וְלְכָל חַיּוֹת
 בְּרָא, וּלְאָדָם לָא־אֲשַׁכַּח סִמְךָ פְּקַבְלָהּ:

כא וַרְמָא יי אֱלֹהִים שִׁנְתָא עַל־אָדָם וַדְמָךְ, וְנִסַּב חֲדָא
 מִעֲלֵעוּהִי, וּמְלִי בִשְׂרָא תַחֲוֹתָהּ:

כב וּבָנָא יי אֱלֹהִים יֵת עֲלֵעָא, וְנִסַּב מִן־אָדָם, לְאִתָּא, וְאֵי־תִיָּהּ
 לְוֹת אָדָם:

כג וְאָמַר אָדָם, הֲדָא זְמַנָּא גְרַמָּא מִגְרַמִּי וּבִשְׂרָא מִבְּשָׂרִי,
 לְדָא יִתְקַרָּא אִתָּא, אֲרִי מִבְּעֵלָה נִסִּבָּא־דָּא:

כד עַל־כֵּן יִשְׁבַּק־גְּבַר בֵּית מִשְׁכְּבֵי אֲבוּהִי וְאִמָּהּ, וַיִּדְבַּק
 בְּאִתָּתָהּ, וַיְהוּן לְבִשְׂרָא חָד:

חטא עץ הדעת

א וְהוּוּ תְרוּיָהוּן עֲרִטִילָאִין, אָדָם וְאִתָּתָהּ, וְלָא מִתְּכַלְמִין:

ב וַחֲוִיָּא הִוָּה חֲפִים מְכַל חַיּוֹת בְּרָא דִּי עֶבֶד יִי אֱלֹהִים,
וְאָמַר לְאַתְתָּא, בְּקִשְׁטָא אַרִי-אָמַר יִי לָא תִיכְלוּן מְכַל
אֵילָן גִּנְתָּא:

ג וְאָמַרְת אַתְתָּא לְחֲוִיָּא, מִפִּירֵי אֵילָן-גִּנְתָּא נִיכַל:

ד וּמִפִּירֵי אֵילָנָא דְבִמְצִיעוֹת גִּנְתָּא, אָמַר יִי, לָא תִיכְלוּן מִנְה
וְלָא תִקְרְבוּן בְּה, דְלִמָּא תְמוֹתוֹן:

ה וְאָמַר חֲוִיָּא לְאַתְתָּא, לָא-מָמַת תְמוֹתוֹן:

ו אַרִי גָלִי קָדָם יִי אַרִי בְיוֹמָא דְתִיכְלוּן מִנְה יִתְפַתְחוּן עֵינִיכוֹן,
וְתִהוֹן פְּרַבְרִבִין, חֲפִימִין בֵּין טָב לְבִישׁ:

ז וַחֲזַת אַתְתָּא אַרִי טָב אֵילָנָא לְמִיכַל, וְאַרִי אִסוּדֵהוּא
לְעֵינִין, וּמְרַגַּג אֵילָנָא לְאַסְתְּפִלְא-בְּה, וְנִסְכַּת מֵאִפְּה
וְאַכְלַת, וַיְהִיבַת אַרִי-לְבַעְלָה עֲמָה, וְאַכַּל:

ח וְאַתְפַתְחָא עֵינֵי תְרוּיָהוֹן, וַיִּדְעוּ אַרִי עֲרִטִילָאִין אַנּוּן, וַחֲטָטוּ
לְהוֹן טְרַפֵי תְאֲנִין, וְעֶבְדוּ לְהוֹן זְרִיזִין:

ט וּשְׁמַעוּ יִת קַל מִימְרָא דִי אֱלֹהִים מְהִלְדִּי בְּגִנְתָּא לְמַנְה
יּוֹמָא, וְאַטְמַר אָדָם וְאַתְתָּה מִן-קָדָם יִי אֱלֹהִים, בְּגוֹ אֵילָן
גִּנְתָּא:

י וַקְרָא יִי אֱלֹהִים לְאָדָם, וְאָמַר לְה, אֵן אַתְּ:

יא וְאָמַר, יְתֵן קָל מִיִּמְרְךָ שְׁמַעַת בְּגִנְתָּא, וְדַחֲלֵת, אַרְיֵי־עֲרֻטֵי־אֲנָא, וְאַטְמַרְתּ:

יב וְאָמַר, מִן חַוֵּי לָךְ אַרְיֵי עֲרֻטֵי־אֲתָּ, הַמִּן־אֵילָנָא דִּי פְקַדְתְּךָ בְּדִיל דִּלָּא לְמִיכַל־מִנָּה אֲכַלְתּ:

יג וְאָמַר אָדָם, אֲתַתָּא דִּיהֶבְתָּ עִמִּי, הִיא יְהֶבְתָּ לִּי מִן־אֵילָנָא וְאַכְלֵתּ:

קללת הנחש

יד וְאָמַר יי אֱלֹהִים לְאַתָּתָא, מָאֲדָא עֲבַדְתּ, וְאַמַּרְת אֲתַתָּא, חַוֵּיָא אֲטַעֲנִי וְאַכְלֵתּ:

טו וְאָמַר יי אֱלֹהִים לְחַוֵּיָא, אַרְיֵי עֲבַדְתּ דָּא, לִיט אֲתָּ מְכַל־בְּעִירָא וּמְכַל חַיּוֹת בְּרָא, עַל־מַעַךְ תִּיזַל וְעַפְרָא תִיכַל כָּל־יוֹמֵי חַיֶּךָ:

קללת האשה

טז וּדְבַבּוּ אֲשׁוּא בִינְךָ וּבִין אֲתַתָּא, וּבִין בְּנֶךָ וּבִין בְּנֵהָא, הוּא יְהֵא־דְכַר לָךְ מָאֲדַעֲבַדְתּ־לָהּ מִלְּקַדְמִין, וְאַתּ תְּהֵא־נְטַר לָהּ לְסוּפָא:

קללת האדם

יז לְאַתָּתָא אָמַר, אֲסַגָּאָה אֲסַגָּאָה צַעְרִיכִי וְעַדוּיִיכִי, בְּצַעַר תִּילְדִין בְּנִין, וְלוֹת בְּעֵלְיָךְ תְּהֵא־תֵאֲבַתִּיךָ, וְהוּא יִשְׁלַט־בְּיָךְ:

יח וְלֹא־אָדָם אָמַר, אֲרִי קִבַּלְתָּ לְמִימְרֵי אֶתְתָּךְ, וְאֶכְלָתָ מִן־אֵילָנָא,
 דְּפִקְדָתְךָ לְמִימְרֵי, לָא תִיכֹל מִנֶּה, לִיטָא אֲרַעָא בְּדִלְךָ,
 בְּעַמְלֵי תִיכְלֵנָה כּל יוֹמֵי חַיֶּיךָ:

יט וּכְבִּין וְאַטְדִּין תַּצְמַח לָךְ, וְתִיכֹל יֵת עֲשֻׁבָא דְחַקְלָא:
 כ בּוֹעֲתָא דְאַפְדֵי תִיכֹל לְחַמָּא, עַד דִּתְתּוּב לְאַרְעָא דְמִנֶּה
 אֶתְבְּרִיתָ, אֲרִי־עֲפָרָא אֶת וְלַעֲפָרָא תְתּוּב:

כא וּקְרָא אָדָם שֵׁם אֶתְתָּה חַוָּה, אֲרִי הִיא הוּת אִמָּא
 דְכָל־בְּנֵי־אֲנָשָׁא:

עלית רביעי

גרוש האדם מגן ערן

כב וְעַבְדֵי יְיָ אֱלֹהִים לְאָדָם וְלֹא־תִתֶּהּ, לְבוֹשֵׁין דִּיקָר עַל־מִשְׁדֵּי־
 בְּשָׂרְהוֹן, וְאַלְבָּשָׁנוֹן:

כג וְאָמַר יְיָ אֱלֹהִים, הָא אָדָם הוּא יְחִידִי בְּעֵלְמָא מִנֶּה, לְמַדְע
 טַב וּבִישׁ, וּכְעַן דְלִמָּא־יִוֹשֵׁט יְדָה וְיֹסֵב אַף מְאִילָן חַיִּיא,
 וְיִיכֹל וְיַחֲוֵי לְעָלָם:

כד וְשַׁלְחָה יְיָ אֱלֹהִים מִגְּנָתָא דְעֵדֶן, לְמַפְלַח יֵת אֲדַמְתָּא,
 דְּאֶתְבְּרִי מִתַּמָּן:

כה וְתָרַךְ יֵת אָדָם, וְאֲשֶׁרֵי מִלְקָדְמִין לְגִנְתָּא דְעֵדֶן יֵת כְּרוּבֵיִּיא
וְיֵת שְׁנַן חֲרֵבָא דְמַתְהַפְכָּא, לְמַטָּר יֵת אֲרַח אֵילָן חַיִּיִּיא:

קִוֵּן וְהֶבֶל

א וְאָדָם יָדַע יֵת חַוְוָה אֶתְתָּהּ, וְעֵדָתָּ וַיִּלְדַּת יֵת קִוֵּן, וְאָמְרַת,
קִנִּית גִּבְרָא [מִן־] קָדָם יי:

ב וְאוֹסֶפֶת לְמִילָדָה, יֵת אַחוּוְהִי, יֵת הֶבֶל, וְהוּוְהֶבֶל רֵעָא
עֲאָנָא, וְקִוֵּן הוּוְה פִּלַּח בְּאַרְעָא:

ג וְהוּוְה מִסּוּף יוֹמוֹן, אֵיתִי קִוֵּן מֵאַפָּא דְאַרְעָא קִרְבָּנָא קָדָם
יי:

ד וְהֶבֶל אֵיתִי אַף־הוּוְה מִכְפִּירֵי עֲאָנָה וּמִשְׁמִינִיחוֹן, וְהוּוְה
רֵעוּא מִן־קָדָם יי בְּהֶבֶל וּבְקִרְבָּנָה:

ה וּבְקִוֵּן וּבְקִרְבָּנָה לָא הוּוְה רֵעוּא, וְתִקְרַף לְקִוֵּן לְחֻדָּא,
וְאַתְכַּבְּשׁוּ אַפּוּהִי:

ו וְאָמַר יי לְקִוֵּן, לְמָא תִּקְרַף לָךְ, וּלְמָא אַתְכַּבְּשׁוּ אַפְךָ:

ז הֲלָא אִם־תִּיטֵב עוּבְרָךְ, יִשְׁתְּבַק־לָךְ, וְאִם לָא תִיטֵב־
עוּבְרָךְ, לְיוֹם דִּינָא חֲטָאָךְ נְטוּר, וְעֵתִיד לְאַתְפָּרַעָא מִנְךָ
אִם־לָא תִתּוּב, וְאִם־תִּתּוּב יִשְׁתְּבַק־לָךְ:

ח וְאָמַר קִוֵּן לְהֶבֶל אַחוּוְהִי, וְהוּוְה בְּמַהוּוְהוֹן בְּחֻקְלָא, (י) קָם
קִוֵּן עַל־הֶבֶל אַחוּוְהִי וְקָטְלָהּ:

ט ואמר יי לקון, און הבל אחוד, ואמר, לא ידענא, הנטר אחי אנא:

י ואמר, מא עבדת, קל דם זרעין דעתידין למפק מן אחוד, קבלין קדמי מן ארעא:

יא וכען ליט את, מן ארעא דפתחת ית פמה, וקבלת ית דמי אחוד מן ידך:

יב ארי תפלה בארעא, לא תוסף למתן חילה לך, מטלטל וגלא תהא בארעא:

יג ואמר קון קדם יי, סגי חובי מלמשבק:

יד הא תרבת יתי יומא דין מעל אפי ארעא, ומן קדמך לית אפשר לאטמרא, ואהא מטלטל וגלא בארעא, ויהא כל די שפחנני יקטלנני:

טו ואמר ליה יי, בכון כל קטוליא, [דיקטל] קון, לשבעא דרין יתפרע מנה, ושוי יי לקון אתא, בדיל דלא למקטל יתה כל די שפחנה:

טז ונפק קון מן קדם יי, ויתב בארעא גלא ומטלטל, דהות עבידא עלוהי מלקדמין פגנתא דעדן:

יז וידע קון ית אתתה, ועדאת וילדת ית חנוך, והוה פנא קרתא, וקרא שמה דקרתא בשם פרה חנוך:

יח וְאֶת־יֶלֶד לַחֲנוּךְ יֵת עִירָד, וְעִירָד אֹלֶד יֵת מְחוּיָאֵל, וּמְחוּיָאֵל
אֹלֶד יֵת מְתוּשָׁאֵל, וּמְתוּשָׁאֵל אֹלֶד יֵת לְמֶךְ:

עלית חמישי

לְמֶךְ וּמְשַׁפְּחָתוֹ

יט וּנְסַב־לָהּ לְמֶךְ תְּרֵתִין נְשִׂין, שֵׁם חֲדָא עֲדָה, וְשֵׁם תַּנְנִנְתָּא
צֶלָה:

כ וַיֻּלְּדַת עֲדָה יֵת יֹבֵל, הוּא הָוָה רַבְּהוֹן דִּיתְבִּי מִשְׁפָּנִין
וּמְרִיבְעִיר:

כא וְשֵׁם אַחוּהִי יוֹבֵל, הוּא הָוָה רַבְּהוֹן דְּכָל־דְּמַנְגִּין עַל־פִּים
נְבִלָא, יְדַעִי־זֹמֵר פְּנִירָא וְאַבּוּבָא:

כב וְצֶלָה אַף־הִיא, יֻלְּדַת יֵת תּוֹבֵל קִין, רַבְּהוֹן דְּכָל־יְדַעִי
עֲבִידַת נְחָשָׁא וּפְרוּזָא, וְאַחַתְהָ דִּתּוֹבֵל־קִין נַעֲמָה:

עלית ששי

מֹתוֹ שֶׁל קִין

כג וְאָמַר לְמֶךְ לְנִשְׁוָהִי, עֲדָה וְצֶלָה שְׁמַעָא קְלִי, נְשִׂי לְמֶךְ
אַצִּיתָא לְמִימְרִי, לֹא־גְבָרָא קְטָלַת דְּבַדְלָה אֲנָא סְבַל חוּבִין
(לְמַמְתָּ), וְאַף־לֹא־עוּלִימָא חֲפַלַת דְּבַדְלָה יִשְׁתִּיצָא זְרַעִי:

כד אַרְי שְׁבַע־אֲדָרִין אֲתֵלִיאֵוּ לְקִינָה, הֲלָא לְלַמֵּךְ בְּרָהּ שְׁבַעִין
וְשְׁבַעֵא:

לדת שת

כה וַיֵּדַע אָדָם עוֹד יְת אֲתַתְּהָ, וַיִּלְדֵת פֶּר וַקָּרַת יְת שְׁמָה
שֵׁת, אַרְי־אֲמַרְת יְהִב־לִי יְי בֶר אַחֲרָיו, חֲלַף הַכֵּל דְּקַטְלָהּ
קָוָן:

כו וּלְשֵׁת אִפ־הוּא אֲתִילַד־בֶּר, וַקָּרָא יְת שְׁמָה אֲנוּשׁ, בְּכֵן
בְּיוֹמוֹהִי חָלוּ בְנֵי אֲנָשָׁא מְלַצְלָאָה בְּשֵׁמָא דִּיִּ:

עשרה דורות מאדם עד נח

א דִּין סֵפֶר תּוֹלְדֵת אָדָם, בְּיוֹמָא דְבִרָא יְי אָדָם, בְּדַמּוֹת
אֱלֹהִים עֲבַד יְתָהּ:

ב דְּכַר וְנִקְבָּא בְּרֵאנֵינוּ, וּבְרַךְ יְתָהוֹן וַקָּרָא יְת שְׁמָהוֹן אָדָם,
בְּיוֹמָא דְאֲתַבְּרִיאֵוּ:

ג וַחֲיָא אָדָם מֵאָה וּתְלָתִין שָׁנִין, וְאוֹלַד בְּדַמּוֹתָהּ דְדַמְא־לָהּ,
וַקָּרָא יְת שְׁמָה שֵׁת:

ד וְהוּוּ יוֹמֵי־אָדָם בְּתַר דְּאוֹלַד יְת שֵׁת, תְּמַנִּי מֵאָה שָׁנִין,
וְאוֹלַד בְּנִין וּבָנִין:

ה וְהוּוּ כָּל־יוֹמֵי אָדָם דִּי־חֲיָא, תְּשַׁע מֵאָה וּתְלָתִין שָׁנִין,
וּמִית:

- ו וְחַיָּא-שֵׁת מָאָה וַחֲמִשׁ שָׁנִין, וְאוֹלָד יֵת אָנוּשׁ:
- ז וְחַיָּא-שֵׁת בְּתֵר דְּאוֹלָד יֵת אָנוּשׁ, תְּמַנֵּי מָאָה וְשִׁבְעַ שָׁנִין,
וְאוֹלָד בְּנִין וּבָנִין:
- ח וְהוּוּ כָּל-יוֹמֵי-שֵׁת, תְּשַׁע מָאָה וְתִרְתֵּי עֶשְׂרֵי שָׁנִין, וּמִית:
- ט וְחַיָּא אָנוּשׁ תְּשַׁעִין שָׁנִין, וְאוֹלָד יֵת קִינֹן:
- י וְחַיָּא אָנוּשׁ בְּתֵר דְּאוֹלָד יֵת קִינֹן, תְּמַנֵּי מָאָה וַחֲמִשׁ עֶשְׂרֵי
שָׁנִין, וְאוֹלָד בְּנִין וּבָנִין:
- יא וְהוּוּ כָּל-יוֹמֵי אָנוּשׁ, תְּשַׁע מָאָה וַחֲמִשׁ שָׁנִין, וּמִית:
- יב וְחַיָּא קִינֹן שִׁבְעִין שָׁנִין, וְאוֹלָד יֵת מְהֶלְלָאֵל:
- יג וְחַיָּא קִינֹן בְּתֵר דְּאוֹלָד יֵת מְהֶלְלָאֵל, תְּמַנֵּי מָאָה וְאַרְבַּעִין
שָׁנִין, וְאוֹלָד בְּנִין וּבָנִין:
- יד וְהוּוּ כָּל-יוֹמֵי קִינֹן, תְּשַׁע מָאָה וְעֶשְׂרֵי שָׁנִין, וּמִית:
- טו וְחַיָּא מְהֶלְלָאֵל, שְׁתֵּין וַחֲמִשׁ שָׁנִין, וְאוֹלָד יֵת יֶרֶד:
- טז וְחַיָּא מְהֶלְלָאֵל בְּתֵר דְּאוֹלָד יֵת יֶרֶד, תְּמַנֵּי מָאָה וְתִלְתַּיִן
שָׁנִין, וְאוֹלָד בְּנִין וּבָנִין:
- יז וְהוּוּ כָּל-יוֹמֵי מְהֶלְלָאֵל, תְּמַנֵּי מָאָה וְתִשְׁעִין וַחֲמִשׁ שָׁנִין,
וּמִית:

- יח וְחַיֵּא-יָרֵד, מֵאָה וְשִׁתַּיִן וְתַרְתַּיִן שָׁנָיִן, וְאוֹלָד יֵת חֲנוּךְ:
- יט וְחַיֵּא-יָרֵד בְּתַר דְּאוֹלָד יֵת חֲנוּךְ, תְּמַנֵּי מֵאָה שָׁנָיִן, וְאוֹלָד בְּנָיִן וּבָנָן:
- כ וְהוּוּ כָּל-יּוֹמֵי-יָרֵד, תְּשַׁע מֵאָה וְשִׁתַּיִן וְתַרְתַּיִן שָׁנָיִן, וּמֵית:
- כא וְחַיֵּא חֲנוּךְ, שִׁתַּיִן וְחֲמִשׁ שָׁנָיִן, וְאוֹלָד יֵת מִתּוֹשְׁלַח:
- כב וְהִלְךְ חֲנוּךְ בְּדַחְלֵתָא דִּי, בְּתַר דְּאוֹלָד יֵת מִתּוֹשְׁלַח, תְּלַת מֵאָה שָׁנָיִן, וְאוֹלָד בְּנָיִן וּבָנָן:
- כג וְהוּוּ כָּל-יּוֹמֵי חֲנוּךְ, תְּלַת מֵאָה וְשִׁתַּיִן וְחֲמִשׁ שָׁנָיִן:
- כד וְהִלְךְ חֲנוּךְ בְּדַחְלֵתָא דִּי, וְלִיתּוּהִי (וְאִיתּוּהִי), אֲרִי (לָא) -אֲמִית יֵתָה יֵי:

עֲלִית שְׁבִיעִי

- כה וְחַיֵּא מִתּוֹשְׁלַח, מֵאָה וְתַמְנָן וְשִׁבְעַ שָׁנָיִן, וְאוֹלָד יֵת לְמֹךְ:
- כו וְחַיֵּא מִתּוֹשְׁלַח בְּתַר דְּאוֹלָד יֵת לְמֹךְ, שְׁבַע מֵאָה וְתַמְנָן וְתַרְתַּיִן שָׁנָיִן, וְאוֹלָד בְּנָיִן וּבָנָן:
- כז וְהוּוּ כָּל-יּוֹמֵי מִתּוֹשְׁלַח, תְּשַׁע מֵאָה וְשִׁתַּיִן וְתְשַׁע שָׁנָיִן, וּמֵית:

- כח וְחַיָּא-לְמַדְּ, מֵאָה וְתַמְנַן וְתַרְתִּין שָׁנִין, וְאוֹלָד בְּרִ: כח
- כט וְקָרָא יְת שְׁמָה גַח, לְמִימַר, דִּין יְנַחְמַנְנָא מְעוֹבְדָנָא וּמְלֵאוֹת יְדָנָא, מִן-אַרְעָא דִּי לְטָה יִי: כט
- ל וְחַיָּא-לְמַדְּ בְּתַר דְּאוֹלָד יְת גַח, חֲמִשׁ מֵאָה וְתַשְׁעִין וְחֲמִשׁ שָׁנִין, וְאוֹלָד בְּנִין וּבָנִין: ל
- לא וְהוּוּ כָל-יוֹמֵי-לְמַדְּ, שְׁבַע מֵאָה וְשִׁבְעִין וְשִׁבְעַת שָׁנִין, וּמִית: לא
- לב וְהוּוּ-גַח בְּר חֲמִשׁ מֵאָה שָׁנִין, וְאוֹלָד גַח יְת שֵׁם יְת חַם וְיְת יַפֵּת: לב

חֲמֵי הַאֲנוּשׁוֹת

- א וְהוּוּ כְּדִ-שְׁרִיאוּ בְנֵי-אִנְשָׁא לְמַסְגָּא עַל-אֲפִי אַרְעָא, וּבְנָתָא אֶתְיַלְדָּא לְהוּוּן: א
- ב ⁽¹⁾ חִזוּ בְנֵי-רַבְרַבִּיא יְת בְּנַת אִנְשָׁא אַרִי שְׁפִירִין אַנִין, וּנְסִבּוּ לְהוּוּן נְשִׁין מְכַל דְּאַתְרֵעִיאוּ: ב
- ג וְאָמַר יִי, לֹא-יִתְקִים דְּרָא בִישָׂא הַדִין קְדָמִי לְעֵלָם, בְּדִיל דְּאַנּוּן בְּשָׂרָא וְעוֹבְדֵיהוּן בִּישׁוּן, אַרְכָּא יְהִיבַת לְהוּוּן מֵאָה וְעֶשְׂרִין שָׁנִין אִם-יְתוּבּוּן: ג
- ד גְּבַרִיא הוּוּ בְּאַרְעָא בְּיוֹמֵיָא הָאֲנוּן, וְאַף בְּתַר-כֵּן דִּי יַעֲלוּן בְּנֵי רַבְרַבִּיא לֹת בְּנַת אִנְשָׁא וְיַלְדָּא לְהוּוּן, אַנּוּן גְּבַרִיא דְּמַעֲלָמָא, אַנְשִׁין דְּשָׂמָא: ד

עֲלִית מִכְּטִיר

ה וַחֲזָא יי אַרִי סְגִיאת בִישַׁת אַנְשָׁא בְּאַרְעָא, וְכָל־יִצְרָא
מִחֲשַׁבַּת לְבָהּ לְחֹד בִּישׁ כָּל־יִזְמָא:

ו וְתַב יי בְּמִימְרָה אַרִי עֶבֶד ית אַנְשָׁא בְּאַרְעָא, וְאָמַר
בְּמִימְרָה לְמַתְבַּר תְּקַפְּהוֹן כְּרַעֲוִיתָהּ (וְאָמַר, שְׁפִיר עֲבַדַּת דִּי־בְרַאתְנֹון
בְּאַרְעָא, וְלֹא־בְרַאתְנֹון בְּרַקִּיעָא):

ז וְאָמַר יי, אִמְהָא ית אַנְשָׁא דִי־בְרִית מֵעַל אִפִּי אַרְעָא,
מֵאַנְשָׁא עַד־בְּעִירָא עַד־רַחֲשָׂא וְעַד־עוֹפָא דְשָׁמַיָא, אַרִי
תַּבַּת בְּמִימְרֵי אַרִי עֲבַדְתְּנוּן:

ח וְנָח אֲשַׁכַּח רַחֲמִין קָדָם יי:

הַפְּטֵרַת בְּרֵאשִׁית

הַקָּשֶׁר שֶׁל הַהַפְּטָרָה לַפְּרָשָׁה - שְׁמֹזְכֵר בָּהּ בְּרִיאַת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ.

ישעיהו פרק מב'

ה כֹּה־אָמַר הָאֵל | יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיָּהֶם רַקַּע הָאָרֶץ
 וְצִאֲצִיאָהּ נָתַן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ וְרוּחַ לַהֲלָכִים בָּהּ: ו אֲנִי
 יְהוָה קְרֹאתֶיךָ (בְּחֶרְמִי בְיִשְׂרָאֵל) בְּצֶדֶק וְאַחֲזֵק בְּיָדֶךָ וְאַצְרֶךָ וְאַתְּנֶנֶךָ
 לְבְרִית עִם לְאֹר גּוֹיִם: ז לִפְקֹחַ עֵינַיִם עוֹרוֹת לְהוֹצִיא מִמֶּסְגָּר
 אֲפִיר מִבֵּית כְּלָא יֵשְׁבֵי חֶשֶׁךְ: ח אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וְכִבוֹדִי
 לְאַחַר לֹא־אֶתֵּן וְתִהְלָתִי לִפְסִילִים: ט (הַנְּבוּאוֹת) הָרֵאשֹׁנוֹת
 הִנֵּה־בָאוּ וַחֲדָשׁוֹת אֲנִי מְגִיד בְּטָרָם תִּצְמַחְנָה אֲשִׁמִּיעַ
 אֶתְכֶם: י שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלָתוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי
 הַיָּם וּמְלֹאוּ אַיִם וַיֵּשְׁבִיהֶם: יא יִשְׂאוּ (נְרִימוּ קוֹלָם הַיּוֹשְׁבִים) מְדַבְּרִי
 וְעָרְוּ חֲצֵרִים תֵּשֵׁב קֶדֶר (גַּם הָעֲרָבִים) יִרְנֹו יֵשְׁבֵי סֶלַע מֵרֹאשׁ
 הָרִים יִצְוּחוּ: יב יִשְׂיִמוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְתִהְלָתוּ בְּאַיִם יִגִּידוּ:
 יג יְהוָה כְּנֹפֶר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְאָה יִרְעַ
 אֶפְיִצְרִיחַ עַל־אֵיבָיו (אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל) יִתְגַּבֵּר: יד הַחֲשִׁיתִי מֵעוֹלָם
 (הַבְּלַגְתִּי עַד עַכְשָׁיו) אַחֲרֵישׁ אֶת־אֲפֶק (אֲבָל מֵעַכְשָׁיו) כִּי־וֹלְדָה אֶפְעָה אֲשֶׁם
 וְאֲשַׂאף יַחַד: טו אַחֲרֵיב הָרִים וְגִבְעוֹת וְכָל־עֲשָׂבִים אוֹכֵישׁ
 וְשִׁמְתִי נְהָרוֹת לְאַיִם וְאַגְמִים אוֹכֵישׁ: טז וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים (אֶת)

ישראל המועים) בְּדַרְךְ לֹא יָדְעוּ בְּנִתִּיכוֹת לֹא-יִדְעוּ אֲדָרִיכֶם אֲשִׁים
 מִחֶשֶׁךְ (אֶהְפֹּךְ אֶת הַחוֹשֶׁךְ) לְפָנֵיהֶם לְאֹר וּמַעַקְשִׁים לְמִישׁוֹר אֱלֹה
 הַדְּבָרִים עֲשִׂיתֶם וְלֹא עֲזַבְתִּים: יז נִסְגּוּ אַחֹר יִכְשׁוּ בְשֵׁת
 הַבְּטָחִים בַּפֶּסֶל הָאֹמְרִים לְמַסְכָּה אַתֶּם אֱלֹהֵינוּ: יח הַחֲרָשִׁים
 שָׁמְעוּ וְהַעֲוָרִים הִבִּיטוּ לְרֵאוֹת: יט (אַתֶּם אוֹמְרִים עַל יִשְׁעֵיהוּ הַנְּבִיא שֶׁהוּא עוֹר)
 מִי עוֹר כִּי אִם-עַבְדִּי וְחָרַשׁ כַּמְלֶאכִי אֲשַׁלַּח מִי עוֹר כַּמִּשְׁלָם
 וְעוֹר כַּעֲבַד יְהוָה: כ רֵאוֹת רַבּוֹת וְלֹא תִשְׁמַר פְּקוּחַ אֲזֻנִּים
 וְלֹא יִשְׁמַע (מְרִאִים לָכֶם נְבוֹאוֹת רַבּוֹת וְאַתֶּם לֹא רוֹאִים): כא יְהוָה חָפֵץ לְמַעַן
 צַדִּיקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדָּיר (ה' וַיֵּאֵל אֶתְכֶם בְּכָל מַחִיר רַק בְּזִכּוֹת חֶסֶד):

כאן מסיימים הספרדים

כג וְהוּא (עַם יִשְׂרָאֵל) עַם-בְּזוּז וְשִׁסּוּי (נְבִזוּ וְנִרְמָם) הִפְּחַ בַּחֲוָרִים כָּלָם
 (בַּחֲוָרִיָּהֶם הָיוּ לְמַפַּח נֶפֶשׁ) וּנְבַתִּי כָּלָאִים הִתְבָּאוּ (פְּלוֹאִים בְּבִתֵּי הַסֶּהֱרָ), הָיוּ לְבֹז
 (לָקְחוּ אֶת מְמוֹנָם) וַאֲזִין מִצִּיל (מִדָּמָם), מִשְׁפָּה (הָיוּ לְמִרְמָם) וַאֲזִין-אֹמֵר הִשָּׁב
 (אִין מִי שִׁיאֹמֵר לְאוֹיְבִים לְהָשִׁיב אֶת הַבּוֹהַ): כג מִי בָכֶם יֵאֲזִין אֵת (יֵאֲזִין לְתוֹכְכָה שֶׁתִּכְתַּב
 בַּפְּסוּק הַבָּא) יִקְשֹׁב וַיִּשְׁמַע לְאַחֹר (וַיִּדַע מָה שֶׁעָתִיד לִהְיוֹת): כד (וְזֹאת הַתּוֹכְחָה:)
 מִי-נָתַן לְמִשְׁפָּה לְמִשׁוּסָה יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל לְבִזּוּזִים (מִי נָתַן אֶת יִשְׂרָאֵל לְמִרְמָם
 וּבּוֹהַ?) הֲלוֹא יְהוָה (עָשָׂה זֹאת וְלֹא בְּמִקְרָהּ!) זֶו חֲטָאנוּ לוֹ (בְּגִלָּל שֶׁחֲטָאנוּ לוֹ)
 וְלֹא-אָבוּ בְּדַרְכּוֹ הַלּוֹךְ וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ (וְלֹא רָצוּ יִשְׂרָאֵל לְלַכֵּת
 בְּדַרְכּוֹ וְלִשְׁמַע לְתוֹרָתוֹ): כה (לָכֵן) וַיִּשְׁפֹּךְ עָלָיו חֲמָה אֲפֹ (בַּעַם גְּדוֹל) וַעֲזוּ
 מִלְחָמָה (מִלְחָמָה קָשָׁה), וַתִּלְהַטְּהוּ (הַמִּלְחָמָה) מִסְּבִיב (וּבְכָל זֹאת) וְלֹא יָדַע
 (שָׁוָה מֵה') וַתִּבְעַר-רְבוֹ (וְגַם בְּשֶׁתְּהִנְעָה אֵלָיו הַצָּרָה) וְלֹא-יִשְׁיִם עַל-לֵב (שָׁוָה

מֵה': א וְעֵתָה (על אף התוכחות שבפֶּרֶק הקודם) כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּרֹאךְ יַעֲקֹב
 וַיִּצְרַךְ יִשְׂרָאֵל, אֶל־תִּירָא כִּי גֹאֲלִתִּיךָ (מהגלות) קָרָאתִי בְּשֵׁמֶךָ
 לִי־אָתָּה (שאתם שִׁיכִים לִי): ב כִּי־תַעֲבֹר בְּפָנַי אֶתְּךָ־אֲנִי (להצילך מִמְּבִיעָה),
 וּבִנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּךָ, כִּי־תִלְךָ בְּמוֹ־ (בתוך) אֵשׁ לֹא תִכּוֹה,
 וְלִהְבֶּה (שתשרף לעתיד לִבֵּא אֶת הַרְשָׁעִים) לֹא תִבְעַרְכֶּךָ: ג כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ, נָתַתִּי כַפְּרֵךְ מִצָּרִים (הרגנתי את
 הַמִּצָּרִים בַּמָּקוֹם לְהִרוּג אֶתְכֶם), כּוֹשׁ וּסְבֵא תַחֲתֶיךָ (נתתי לִסְנַחְרִיב לְהִרוּג אֶת כּוֹשׁ וּסְבֵא
 בַּמָּקוֹם לְהִרוּג אֶתְכֶם): ד מֵאֲשֶׁר יִקְרָתְךָ בְּעֵינַי (משום שאתם יָקִרִים בְּעֵינַי) נִכְבְּדַתְּ
 וְאֲנִי אֶתְבַּתְּיךָ, (לִבֵּן) וְאַתָּן אָדָם תַּחֲתֶיךָ וְלֵאמֹים תַּחַת נַפְשֶׁךָ
 (אני פּוֹנֵעַ בְּעַמִּים בַּמָּקוֹם לְפָנַע בְּכֶם): ה אֶל־תִּירָא כִּי אֶתְּךָ־אֲנִי (לקבץ אֶתְכֶם מֵאַרְבַּע
 רוּחוֹת הָעוֹלָם), מִמְּזֹרַח אָבִיָּא זְרַעְךָ וּמִמַּעַרְב אֶקְבְּצֶךָ: ו אָמַר לְצַפּוֹן
 יְתֵנִי (את יִשְׂרָאֵל), וְלִתִּימָן אֶל־תִּכְלְאִי (אל הַתִּמְנְעֵי מֵהֶם לְשׁוּב לְאַרְצָם. הַקִּבְ"ה כִּבְיָכּוּל
 פּוֹנֵה לְכָל רוּחַ מְרוּחוֹת הָעוֹלָם וּמִצְוָה אוֹתָהּ:) הָבִיֵא בְנֵי מִרְחֹק וּבְנוֹתֵי מִקְצֵה
 הָאָרֶץ: ז (וְלִמָּה ה' יִקְבֹּץ אֶת יִשְׂרָאֵל?) כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי (יִשְׂרָאֵל וְנִקְרָאִים: עִם ה')
 וְלִכְבוֹדִי בְּרֹאֲתִיו (וּנְבִרָאוּ לְכְבוֹד ה', לִבֵּן) יִצְרְתִיו אֶף־עֲשִׂיתִיו (הַכְנַתִּי עֲבוּרִם
 אֶת הַנְּאוּלָּה): ח הוֹצִיא (ה' יוֹצִיא מִהַגְלוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם) עִם־עוֹר וְעֵינַיִם יֵשׁ
 (אֵינֶם רוֹאִים מַעֲשֵׂי ה'), וְחַרְשִׁים וְאֲזִנִּים לָמוֹ (אֵינֶם שׁוֹמְעִים אֶת דְּבַר ה'): ט (גַּם אִם)
 כָּל־ (נְבִיאִי) הַגּוֹיִם נִקְבְּצוּ יַחְדָּו וַיֵּאסְפוּ לְאֲמִים, (הֵאֵם יֵשׁ) מִי בָהֶם
 יִגִּיד זֹאת (שִׁכְלַ לְנִבְא עֲתִידוֹת!?) וְרֹאשְׁנוֹת יִשְׁמִיעֵנוּ (או נִבֵּא בְעֵבֶר!?) יִתְּנוּ
 עֲדִיהֶם וַיִּצְדְּקוּ (נִבְיָאוּ עֲדִים עַל כָּד), וַיִּשְׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ אִמֵּת (או שִׁסְפְּרוּ
 בְעַצְמָם שֶׁכָּד קָרָה - וַדַּאי שְׂאִינוּ!): י (אֲבָל) אַתֶּם עַדִּי נֹאֲסִי הָוָה (אַתֶּם יִשְׂרָאֵל)

יְכוּלִים לְהַעֲדֵד שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ אֶת הַעֲתִיד), וְעַבְדֵי אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי (וְגַם הַנְּבִיאִים שְׁדַרְכֶם נָתַתִּי
 אֶת הַנְּבוּאָה), לְמַעַן הִדְרֵעוּ (מִתְנַבְּאוֹת שֶׁהִתְקִימוּ בְּעֶבֶר) וְתִאֲמִינוּ לִי (שְׂאֵקִים דְּבַרֵי
 בְּעֲתִיד לְגֹאֹל אֲתֶכֶם) וְתִבְיֵנוּ כִּי־אֲנִי הוּא (הָאֱלֹהִים) לְפָנָי לֹא־נוֹצֵר אֵל
 וְאַחֲרַי לֹא יִהְיֶה: ׀

אֶת־הַפֶּרֶה לְעֵינָיו אֶת־עֲרֵה וְאֶת־בְּשָׂרָהּ וְאֶת־דָּמָהּ
 עַל־פְּרִשָׁה יִשְׂרָף: וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרָז וְאֵזוֹב וּשְׁנֵי
 תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל־תּוֹךְ שְׂרַפַת הַפֶּרֶה: וְכַבֵּם בְּגִדָיו
 הַכֹּהֵן וְרַחֵן בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֵר יָבֵא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא
 הַכֹּהֵן עַד־הָעֶרֶב: וְהִשְׂרָף אֹתָהּ יַכְבֵּם בְּגִדָיו בַּמַּיִם
 וְרַחֵן בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב: וְאַסַּף אִישׁ
 טָהוֹר אֶת אֵפֶר הַפֶּרֶה וְהִנִּיחַ מַחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם
 טָהוֹר וְהִיְתָה לְעֵדוּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמַשְׁמַרְת לְמִי נִגְדָה
 חַטָּאת הוּא: וְכַבֵּם הָאֵסַף אֶת־אֵפֶר הַפֶּרֶה אֶת־בְּגִדָיו
 וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְהִיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
 לְחֻקַּת עוֹלָם: וְהִנְגַע בְּמַת לְכָל־נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמֵא
 שִׁבְעַת יָמִים: יֵד הוּא יִתְחַטָּא־בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם־לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר: וְכָל־הִנְגַע בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם
 אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא וְנִכְרְתָהּ
 הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נִגְדָה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא
 יִהְיֶה עוֹד טָמֵאתוֹ בּוֹ: וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי־יָמוּת
 בְּאֶהֱל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֶהֱל וְכָל־אֲשֶׁר בְּאֶהֱל יִטָּמֵא
 שִׁבְעַת יָמִים: וְכָל־כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין־צִמִּיד פְּתִיל

עָלוּ טָמֵא הוּא: טו וְכָל אֲשֶׁר-יִגַע עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה
 בַּחֲלָל-חֶרֶב אוֹ בַּמָּת אוֹ-בְּעֵצִים אָדָם אוֹ בַּקָּבֶר יִטְמָא
 שְׁבַעַת יָמִים: יז וְלָקְחוּ לְטָמֵא מֵעֵפֶר שִׁרְפַת הַחַטָּאת
 וְנָתַן עָלוּ מִים חַיִּים אֶל-כָּלֵי: יח וְלָקַח אֵזוֹב וְטַבַּל בַּמַּיִם
 אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל-הָאֵהָל וְעַל-כָּל-הַכֵּלִים
 וְעַל-הַנְּפֹשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ-שָׁם וְעַל-הַנִּגְעַת בְּעֵצִים אוֹ בַּחֲלָל
 אוֹ בַּמָּת אוֹ בַּקָּבֶר: יט וְהִזָּה הַטָּהוֹר עַל-הַטָּמֵא בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחָטְאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכַבֵּם
 בַּגִּדּוֹ וְרַחֵץ בַּמַּיִם וְטָהַר בַּעֲרֹב: כ וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִטְמָא
 וְלֹא יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ הַקָּהָל כִּי
 אֶת-מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נִגְדָה לֹא-זָרַק עָלוּ טָמֵא
 הוּא: כא וְהִיטָה לָהֶם לַחֲקַת עוֹלָם וּמִזֶּה מִי-הַנִּגְדָה
 יִכַּבֵּם בַּגִּדּוֹ וְהַנִּגְעַת בְּמֵי הַנִּגְדָה יִטְמָא עַד-הָעָרֹב: כב וְכָל
 אֲשֶׁר-יִגַע-בּוֹ הַטָּמֵא יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנֹּגַעַת תִּטְמָא
 עַד-הָעָרֹב:

אמר שוב חצי קדיש ומפטיר כאן:

הפטרה לפרשת פרה

יחזקאל ל"ז

טז וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: יז בֶּן־אָדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים
עַל־אֲדָמְתָם וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתָם כְּטִמְאַת
הַגִּדָּה הַזֹּאת דַּרְכָּם לִפְנָי: יח וַאֲשַׁפֵּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם עַל־הַדָּם
אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ וּבְגִלּוֹלֵיהֶם טִמְאוּהָ: יט וַאֲפִיץ אֹתָם
בְּגוֹיִם וַיִּזְרוּ בָאֲרָצוֹת כְּדַרְכָּם וּכְעִלּוֹתָם שְׁפַטְתִּים: כ וַיִּזּוּ
אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיַּחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קִדְשִׁי בְּאֹמַר לָהֶם
עַם־יְהוָה אֱלֹהֵי וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ: כא וַאֲחַמֵּל עַל־שֵׁם קִדְשִׁי אֲשֶׁר
חֲלָלְתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה: כב לָכֵן אֹמַר
לְבַיִת־יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה (צִדִּיק לֹמַר אֱלֹהִים) לֹא לְמַעַנְכֶם
אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־לְשֵׁם־קִדְשִׁי אֲשֶׁר חֲלָלְתֶּם
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם: כג וְקִדְשָׁתִי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלָּל
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חֲלָלְתֶּם בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נָאִם
אֲדֹנָי יְהוִה (צִדִּיק לֹמַר אֱלֹהִים) בְּהַקְדִּישִׁי בְכֶם לְעֵינֵיהֶם: כד וְלִקְחֹתִי
אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל־הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי
אֶתְכֶם אֶל־אֲדָמְתְּכֶם: כה וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים
וַטְהַרְתֶּם מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלּוֹלֵיכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם:
כו וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסַּרְתִּי
אֶת־לֵב הָאָבֶן מִבְּשַׂרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר: כז וְאֶת־רוּחִי
אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר־בְּחַקִּי תֵלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי

תִּשְׁמְרוּ וְעִשִּׂיתֶם: כח וְיִשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתִּיכֶם
 וְהֵייתֶם לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: כט וְהוֹשַׁעְתִּי
 אֶתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וְקִרְאתִי אֶל־הַדָּגָן וְהִרְפִּיתִי אֹתוֹ
 וְלֹא־אֶתֶן עֲלֵיכֶם רָעַב: ל וְהִרְפִּיתִי אֶת־פְּרֵי הָעֵץ וּתְנוּבַת
 הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֲרַפַּת רָעַב בְּגוֹיִם:
 לא וּזְכַרְתֶּם אֶת־דַּרְכֵיכֶם הַרְעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא־טוֹבִים
 וְנִקְטַתֶּם בְּפִנְיֶכֶם עַל עֲוֹנֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֵבוֹתֵיכֶם: לב לֹא
 לְמַעַנְכֶם אֲנִי־עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה (צִרִּיךְ לומר אלהים) יוֹדַע לָכֶם
 בּוֹשׁוּ וְהִפְלִמוּ מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: לג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
 (צִרִּיךְ לומר אלהים) בְּיוֹם טָהַרִי אֶתְכֶם מִכָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי
 אֶת־הָעָרִים וְנִבְנְוּ הַחֲרָבוֹת: לד וְהָאֶרֶץ הַנְּשַׁמָּה תִעֲבֹד תַּחַת
 אֲשֶׁר הֵיטָה שְׁמָמָה לְעֵינַי כָּל־עוֹבֵר: לה וְאָמְרוּ הָאֶרֶץ הַלֵּזוֹ
 הַנְּשַׁמָּה הֵיטָה כִּגְנ־עֵדֶן וְהָעָרִים הַחֲרָבוֹת וְהַנְּשַׁמּוֹת
 וְהַנְּהַרְסוֹת בְּצוּרוֹת יֵשְׁבוּ: לו וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׁאָרוּ
 סְבִיבוֹתֵיכֶם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּנִיתִי הַנְּהַרְסוֹת נִטְעַתִּי הַנְּשַׁמָּה
 אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעִשִּׂיתִי:

כאן מסיימים הספרדים, והאשכנזים ממשיכים

לג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה (צִרִּיךְ לומר אלהים) עוֹד זֹאת אֲדַרְשׁ
 לְבֵית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲרֵבָה אֹתָם כְּצֹאן אָדָם:
 לה כְּצֹאן קִדְשִׁים כְּצֹאן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הָעָרִים
 הַחֲרָבוֹת מְלֵאוֹת צֹאן אָדָם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה: